

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 347

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52
24 grudnia 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1287/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. ustalające uprawnienia do połowów i związane z nimi warunki dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2010 r. 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1288/2009 z dnia 27 listopada 2009 r. ustanawiające przejściowe środki techniczne na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r.... 6

V Akty przyjęte od dnia 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu EURATOM

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA JEST OBOWIĄZKOWA

- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1289/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 9
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1290/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2010 r..... 11

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1291/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. dotyczące wyboru gospodarstw przekazujących dane do celów określania dochodów gospodarstw rolnych	14
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1292/2009 z dnia 21 grudnia 2009 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 675/2009, (WE) nr 676/2009 i (WE) nr 677/2009 otwierających przetarg na obniżenie należności przywozowych na przywóz do Hiszpanii sorgo pochodzącego z krajów trzecich, przetarg na obniżenie należności przywozowych na przywóz do Hiszpanii kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich i przetarg na obniżenie należności przywozowych na przywóz do Portugalii kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich, w odniesieniu do terminu zakończenia przetargu	22
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1293/2009 z dnia 23 grudnia 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 32 ⁽¹⁾	23

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA NIE JEST OBOWIĄZKOWA

2009/1005/UE:

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2009 r. zmieniająca Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. w zakresie wieloletnich ram finansowych – finansowanie projektów w dziedzinie energetyki w kontekście europejskiego planu naprawy gospodarczej	26
---	----

2009/1006/UE:

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami	28
---	----

2009/1007/UE:

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności zgodnie z pkt 27 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. zawartego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami	29
---	----

2009/1008/UE:

★ Decyzja wykonawcza Rady z dnia 7 grudnia 2009 r. upoważniająca Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej	30
---	----

2009/1009/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie mianowania Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej na okres od dnia 26 czerwca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2015 r.	31
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1287/2009

z dnia 27 listopada 2009 r.

ustalające uprawnienia do połowów i związane z nimi warunki dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2010 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 zobowiązuje Radę do przyjęcia środków niezbędnych do zapewnienia dostępu do obszarów i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej, przy uwzględnieniu dostępnych opinii naukowych, a w szczególności sprawozdania opracowanego przez Komitet Naukowy, Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa.
- (2) Na mocy art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 Rady określa uprawnienia do połowów na łowisku lub na grupie takich łowisk oraz przydział tych uprawnień państwom członkowskim.
- (3) W celu zapewnienia skutecznego zarządzania uprawnieniami do połowów należy ustanowić specjalne warunki dla prowadzenia operacji połowowych.
- (4) Art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 określa definicje mające znaczenie dla przydziału uprawnień do połowów.
- (5) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 konieczne jest określenie stad, do których mają zastosowanie środki ustanowione we wspomnianym rozporządzeniu.

(6) W celu przyczynienia się do zachowania zasobów rybnych należy wdrożyć w 2010 r. pewne środki uzupełniające dotyczące warunków technicznych połowów.

(7) Uprawnienia do połowów należy wykorzystywać zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym w tym zakresie, w szczególności zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającym system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich ⁽⁴⁾.

(8) W celu ograniczenia odrzutów należy ustanowić zakaz selekcji jakościowej wszystkich gatunków objętych kwotami, wiążący się z zakazem odrzutów gatunków objętych kwotami, które można legalnie połować i wyładowywać na podstawie prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego rybołówstwa.

(9) W celu zapewnienia rybakom wspólnotowym środków utrzymania ważne jest otwarcie odpowiednich połowów z dniem 1 stycznia 2010 r. Z uwagi na pilność tej sprawy konieczne jest odstąpienie od sześciotygodniowego okresu, o którym mowa w pkt I.3 Protokołu w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatów ustanawiających Wspólnoty Europejskie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustala uprawnienia do połowów na 2010 r. w odniesieniu do pewnych stad ryb w Morzu Czarnym oraz szczególne warunki korzystania z tych uprawnień do połowów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1.

Artykuł 2**Zakres stosowania**

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wspólnotowych statków rybackich (statków wspólnotowych) prowadzących działalność na Morzu Czarnym.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie w celu badań naukowych prowadzonych za pozwoleniem i pod zwierzchnictwem danego państwa członkowskiego, o których z wyprzedzeniem powiadomiono Komisję i państwo członkowskie, na którego wodach prowadzi się te badania.

Artykuł 3**Definicje**

Poza definicjami zawartymi w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „GFCM” oznacza Generalną Komisję Rybołówstwa Morza Śródziemnego;
- b) „Morze Czarne” oznacza podobszar geograficzny GFCM zgodnie z definicją w rezolucji GFCM/33/2009/2;
- c) „całkowite dopuszczalne połowy (TAC)” oznaczają ilość ryb, które mogą być odłowione co roku z każdego stada;
- d) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Wspólnocie, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu.

ROZDZIAŁ II**UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW ORAZ ZWIĄZANE Z NIMI WARUNKI****Artykuł 4****Limity połowowe i przydziały**

Limity połowowe, przydział tych limitów państwom członkowskim oraz dodatkowe warunki mające zastosowanie na mocy art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96 określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5**Przepisy szczególne dotyczące przydziałów**

Przydział limitów połowowych państwom członkowskim zgodnie z załącznikiem I pozostaje bez uszczerbku dla:

- a) wymian dokonywanych na mocy art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;

b) ponownych przydziałów dokonywanych na mocy art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 1 i art. 32 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 oraz art. 23 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2371/2002;

c) dodatkowych wyładunków dozwolonych na mocy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96;

d) potrąceń dokonywanych na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96 oraz art. 23 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

Artykuł 6**Warunki dotyczące połowów i przyłowów**

1. Ryby ze stad, w odniesieniu do których ustalono limity połowowe, zatrzymuje się na statku lub wyładuje jedynie wówczas, jeżeli połowów dokonały statki rybackie państwa członkowskiego dysponującego kwotą połowową, która nie została wyczerpana.

2. Wszystkie wyładunki zalicza się na poczet kwoty lub, jeśli część należąca do Wspólnoty nie została przydzielona państwu członkowskiemu w formie kwot, do części należącej do Wspólnoty.

Artykuł 7**Zakaz selekcji jakościowej**

Wszelkie gatunki objęte kwotą złowione podczas operacji połowowych są przyjmowane na pokład statku i następnie wyładowane, chyba że byłoby to sprzeczne ze zobowiązaniami przewidzianymi we wspólnotowych przepisach dotyczących rybołówstwa ustanawiających środki techniczne, kontrolne i ochronne, w szczególności w niniejszym rozporządzeniu, rozporządzeniu (EWG) nr 2847/1993 i rozporządzeniu (WE) nr 2371/2002.

Artykuł 8**Przejściowe środki techniczne**

Przejściowe środki techniczne określono w załączniku II.

ROZDZIAŁ III**PRZEPISY KOŃCOWE****Artykuł 9****Przekazywanie danych**

Przesyłając Komisji, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, dane dotyczące wyładunków ilości odłowionych ryb ze stad, państwa członkowskie stosują kody stad określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Limity połowowe i związane z nimi, ustalane co roku, warunki zarządzania limitami połowowymi mające zastosowanie do statków wspólnotowych na obszarach objętych limitami połowowymi

W poniższych tabelach wyszczególniono TAC i kwoty (w tonach wagi w relacji pełnej, chyba że zaznaczono inaczej) według stad, przydziały dla poszczególnych państw członkowskich oraz związane z nimi, ustalane co roku, warunki zarządzania kwotami.

W granicach każdego obszaru stada ryb określa się zgodnie z kolejnością alfabetyczną łacińskich nazw gatunków. Do celów niniejszych tabel zastosowano następujące kody gatunków:

Nazwa systematyczna	Kod alfa-3	Nazwa zwyczajowa
<i>Psetta maxima</i>	TUR	Skarp
<i>Sprattus sprattus</i>	SPR	Szprot

Gatunek: Skarp <i>Psetta maxima</i>		Obszar: Morze Czarne
Bułgaria	48 ⁽¹⁾	Przezornościowe TAC Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Rumunia	48 ⁽¹⁾	
WE	96 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	
TAC	n.d.	

⁽¹⁾ Odnosne kwoty zostaną zmniejszone do 38 ton, przy odpowiednim zmniejszeniu TAC do 76 ton, chyba że szczegółowe krajowe plany kontrolne zostaną przedłożone przez właściwe organy krajowe do dnia 15 lutego 2010 r. oraz że zostaną one następnie zaakceptowane przez Komisję.

⁽²⁾ Połowy skarpa nie są dozwolone przed dniem 15 lutego 2010 r. Wszelkie przyłowy skarpa w innych połowach przed dniem 15 lutego 2010 r. są wyladowywane i zaliczane na poczet kwot krajowych.

Gatunek: Szprot <i>Sprattus sprattus</i>		Obszar: Morze Czarne
WE	12 750 ⁽¹⁾	Przezornościowe TAC Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
TAC	n.d.	

⁽¹⁾ Mogą być poławiane wyłącznie przez statki pływające pod banderą Bułgarii lub Rumunii.

ZAŁĄCZNIK II

Przejściowe środki techniczne

1. Od dnia 15 kwietnia do dnia 15 czerwca zabrania się prowadzenia wszelkich połowów skarpa w wodach terytorialnych Wspólnoty Europejskiej na Morzu Czarnym.
 2. Minimalny dozwolony rozmiar oczek sieci dennych do połowu skarpa wynosi 400 mm.
 3. Minimalny rozmiar ryb do wyładunku w przypadku skarpa wynosi 45 cm długości całkowitej, mierzonej zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 850/98.
-

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1288/2009**z dnia 27 listopada 2009 r.****ustanawiające przejściowe środki techniczne na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r.**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich ⁽³⁾ ustanawia pewne środki techniczne dla ochrony zasobów rybnych.

(2) W załączniku III do rozporządzenia Rady (WE) nr 43/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustalającego uprawnień do połowów na 2009 rok i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽⁴⁾, ustanawia się środki techniczne ważne do dnia 31 grudnia 2009 r.

(3) W dniu 4 czerwca 2008 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie zachowania zasobów rybnych za pomocą środków technicznych, które ma zastąpić rozporządzenie (WE) nr 850/98 i przewidywać stałe środki w miejsce przejściowych środków technicznych obecnie określonych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 43/2009.

(4) Biorąc pod uwagę fakt, że proponowane rozporządzenie Rady nie zostanie przyjęte przed dniem, w którym przestają obowiązywać środki przewidziane w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 43/2009, niezbędne jest – ze

względem na pewność prawa i dalsze właściwe zachowanie zasobów morskich i zarządzanie nimi – przewidzenie dalszego obowiązywania tych środków przez okres przejściowy wynoszący 18 miesięcy.

(5) W celu dalszego zmniejszania niepożądanych połowów zakaz selekcji jakościowej przewidziany w pkt 5b załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 43/2009 należy rozszerzyć na wszystkie strefy ICES.

(6) Środki transponujące do prawa wspólnotowego zalecenia przedstawione przez Komisję ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) powinny zostać zmienione, by zapewnić przestrzeganie zaleceń obowiązujących w roku 2010.

(7) Biorąc pod uwagę fakt, że środki ustanowione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 43/2009 przestają obowiązywać od dnia 1 stycznia 2010 r., niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać od tego dnia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1***Przejściowe środki techniczne**

1. Pkt 1, 2, 3 (w tym 3.1–3.2), 4 (w tym 4.1–4.2), 5, 5b (w tym 5b.1–5b.2), 6 (w tym 6.1–6.8), 7 (w tym 7.1–7.5), 8 (w tym 8.1–8.3), 9 (w tym 9.1–9.12), 9a (w tym 9a.1–9a.9), 12 (w tym 12.1–12.2), 15 (w tym 15.1–15.9), 16, 17, 18, 20 i 24 załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 43/2009 oraz dodatki do załącznika III do tego rozporządzenia stosuje się do dnia 30 czerwca 2011 r.

2. Na użytek ust. 1:

a) (i) w pkt 6, pkt 6.8 akapit drugi, pkt 9.3, 9.6 i 9.8 rok „2009” zastępuje się rokiem „2010”;

(ii) w pkt 3.2, pkt 6.7 akapit pierwszy, pkt 6.8 akapit pierwszy oraz w pkt 18 słowa „w 2009 r.” zastępuje się słowami „od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r.”;

⁽¹⁾ Opinia z dnia 22 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 218 z 11.9.2009, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 22 z 26.1.2009, s. 1.

(iii) w pkt 6.2, 7.1. i 8.1 skreśla się słowa „2009 r.”;

(iv) w pkt 6.1 słowa „31 grudnia 2009 r.” zastępuje się słowami „30 czerwca 2011 r.”;

(v) w pkt 6.7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W terminie do dnia 30 czerwca 2010 r. zainteresowane państwa członkowskie przekazują Komisji wstępne sprawozdanie na temat całkowitej ilości połowów i odrzutów na statkach podlegających programowi obserwatorskiemu z 2010 r., a w odniesieniu do programu obserwatorskiego z 2011 r. państwa członkowskie przekazują Komisji wstępne sprawozdanie nie później niż do 30 czerwca 2011 r. Ostateczne sprawozdanie za rok 2010 przekazane zostanie najpóźniej do dnia 1 lutego 2011 r.”;

b) w pkt 5b wyrażenie „w Morzu Północnym i cieśninie Skagerrak” zastępuje się wyrażeniem „we wszystkich strefach ICES”;

c) pkt 6.3 otrzymuje brzmienie:

„6.3 W drodze odstępstwa od pkt 6.1 i 6.2 zezwala się na prowadzenie działalności połowowej przy pomocy przybrzeżnych sieci statycznych mocowanych na palach, dragów do połowu przegrzebków, dragów do połowu omułków, wód ręcznych, zmechanizowanych podrywki, niewodów oraz niewodów dobrzeżnych, wężerzy i koszy w określonych obszarach i w określonych okresach, pod warunkiem że:

(i) nie przewozi się na pokładzie ani nie stosuje żadnych narzędzi połowowych innych niż przybrzeżne sieci statyczne mocowane na palach, dragi do połowu przegrzebków, dragi do połowu omułków, wody ręczne, zmechanizowane podrywki, wężerze i kosze; oraz

(ii) nie zatrzymuje się na pokładzie, nie wyładowuje ani nie sprowadza na brzeg innych ryb niż makrela, rdzawiec, łosoś, mięczaki i skorupiaki”;

d) w pkt 6 dodaje się punkt w brzmieniu:

„6.9. W celu stosowania art. 13 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1342/2008 państwa członkowskie mogą wprowadzać w odniesieniu do statków pływających pod ich banderą bardziej restrykcyjne środki, w tym zamykanie obszarów.”;

e) w tytule w pkt 7 skreśla się wyrazy „w obszarze VIa” i dodaje się punkt w brzmieniu:

„7.6. W okresie od dnia 15 lutego do dnia 15 kwietnia w roku 2010 i w roku 2011 zakazuje się stosowania włóków dennych, sznurów haczykowych i sieci skrzelowych w obszarze ograniczonym w wyniku połączenia kolejnymi odcinkami loksodromy punktów o następujących współrzędnych geograficznych:

Punkt nr	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
1	60° 58' 76 N	27° 27' 32 W
2	60° 56' 02 N	27° 31' 16 W
3	60° 59' 76 N	27° 43' 48 W
4	61° 03' 00 N	27° 39' 41 W”;

f) w pkt 15 współrzędne Hatton Bank i Logachev Mound otrzymują brzmienie:

„Hatton Bank:

Punkt nr	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
1	59° 26' N	014° 30' W
2	59° 12' N	015° 08' W
3	59° 01' N	017° 00' W
4	58° 50' N	017° 38' W
5	58° 30' N	017° 52' W
6	58° 30' N	018° 22' W
7	58° 03' N	018° 22' W
8	58° 03' N	017° 30' W
9	57° 55' N	017° 30' W
10	57° 45' N	019° 15' W
11	58° 11,15' N	018° 57,51' W
12	58° 11,57' N	019° 11,97' W
13	58° 27,75' N	019° 11,65' W
14	58° 39,09' N	019° 14,28' W
15	58° 38,11' N	019° 01,29' W
16	58° 53,14' N	018° 43,54' W
17	59° 00,29' N	018° 01,31' W
18	59° 08,01' N	017° 49,31' W

Punkt nr	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
19	59° 08,75' N	018° 01,47' W
20	59° 15,16' N	018° 01,56' W
21	59° 24,17' N	017° 31,22' W
22	59° 21,77' N	017° 15,36' W
23	59° 26,91' N	017° 01,66' W
24	59° 42,69' N	016° 45,96' W
25	59° 20,97' N	015° 44,75' W
26	59° 21' N	015° 40' W
27	59° 26' N	014° 30' W

Logachev Mound:

Punkt nr	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
1	55° 17' N	016° 10' W
2	55° 34' N	015° 07' W
3	55° 50' N	015° 15' W

4	55° 33' N	016° 16' W
5	55° 17' N	016° 10' W";

g) w pkt 15 dodaje się pkt 15.10 w brzmieniu:

„15.10. Gdy w trakcie operacji połowowych na nowych i dotychczasowych obszarach połowów przydennych w obrębie obszaru podlegającego regulacji NEAFC ilość żywego koralu lub żywej gąbki złowionej na każdy zestaw narzędzi połowowych przekracza 60 kg żywego koralu lub 800 kg żywej gąbki, załoga statku informuje państwo bandery, zaprzestaje połowów i przemieszcza się na odległość co najmniej 2 mil morskich od pozycji, która według dostępnych danych jest najbliższa dokładnej lokalizacji, w której dokonano tego połowu.”;

h) w pkt 24 lit. a) wyrazy „15 sierpnia - 15 listopada 2009 r.” zastępuje się wyrazami „15 sierpnia - 30 listopada 2010 r.”.

Artykuł 2

W wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 30 czerwca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

V

(Akty przyjęte od dnia 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu EURATOM)

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA JEST OBOWIĄZKOWA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1289/2009

z dnia 23 grudnia 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	44,1
	MA	54,7
	TN	100,3
	TR	98,9
	ZZ	74,5
0707 00 05	EG	155,5
	JO	81,7
	MA	76,4
	TR	119,9
	ZZ	108,4
0709 90 70	MA	40,2
	TR	123,3
	ZZ	81,8
0805 10 20	EG	64,0
	MA	52,2
	TR	56,1
	ZA	81,6
	ZZ	63,5
0805 20 10	MA	63,7
	TR	65,0
	ZZ	64,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	37,9
	IL	76,2
	TR	77,0
	ZZ	63,7
0805 50 10	EG	78,0
	TR	72,2
	ZZ	75,1
0808 10 80	CA	71,9
	CN	96,6
	MK	23,6
	US	94,7
	ZZ	71,7
0808 20 50	CN	47,6
	US	148,3
	ZZ	98,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1290/2009**z dnia 23 grudnia 2009 r.****ustalające należności celne przywózowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2010 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywózowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywózowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.

- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywózowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywózowe cif ustanawiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywózowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.

- (4) Należy ustalić należności celne przywózowe na okres od dnia 1 stycznia 2010 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 stycznia 2010 r. należności celne przywózowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 grudnia 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywozowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2010 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	2,44
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	29,58
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	18,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	18,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	29,58

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

15.12.2009-22.12.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	150,20	109,83	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	135,93	125,93	105,93	80,74
Premia za Zatokę	—	8,71	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	7,46	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 22,62 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 48,66 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1291/2009**z dnia 18 grudnia 2009 r.****dotyczące wyboru gospodarstw przekazujących dane do celów określania dochodów gospodarstw rolnych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1217/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające sieć zbierania danych rachunkowych o dochodach i prowadzonej działalności gospodarczej gospodarstw rolnych we Wspólnocie Europejskiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4, art. 6 ust. 5 i art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1859/82 z dnia 12 lipca 1982 r. dotyczące wyboru gospodarstw przekazujących dane do celów określania dochodów gospodarstw rolnych⁽²⁾ ustanowiło próg wielkości ekonomicznej gospodarstw i liczbę gospodarstw przekazujących dane do celów wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 1217/2009.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1242/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające wspólnotową typologię gospodarstw rolnych⁽³⁾ wprowadziło nowe pojęcie – „wielkość ekonomiczną”, wyrażaną obecnie w euro – oraz zmieniło niektóre inne kryteria typologii.
- (3) W rezultacie zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006⁽⁴⁾ należy uwzględnić okręgi Bułgarii i Rumunii. W celu osiągnięcia większej dokładności należy wprowadzić dodatkowe zmiany do rozporządzenia (EWG) nr 1859/82. Dlatego dla zachowania przejrzystości należy uchylić rozporządzenie (EWG) nr 1859/82 i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem.
- (4) Gospodarstwa rolne przekazujące dane muszą być wybierane w ujednolicony sposób w każdym okręgu, dlatego należy ustanowić szczegółowe zasady wykonania odpowiednich przepisów rozporządzenia (WE) nr 1217/2009.

(5) Gospodarstwa badane w związku z siecią danych rachunkowych gospodarstw rolnych wchodzą w zakres badań strukturalnych i wspólnotowych lub krajowych spisów gospodarstw rolnych.

(6) Dane dostępne do celów sporządzenia planu wyboru gospodarstw (planu wyboru) na każdy rok obrotowy oraz różnica w sytuacji rolnej między różnymi państwami członkowskimi wymagają przyjęcia na ten rok progów wielkości ekonomicznej różniących się w zależności od państwa członkowskiego lub nawet w niektórych przypadkach od okręgu.

(7) Doświadczenie pokazało, że funkcjonowanie sieci danych jest ułatwione, jeśli liczba gospodarstw przekazujących dane wybranych dla okręgu może się zmieniać do 20 % w obie strony, pod warunkiem że ogólna liczba gospodarstw rolnych dla danego państwa członkowskiego nie ulega zmniejszeniu.

(8) Ponieważ zarządzanie finansami takich działań jest trudne, rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1915/83 z dnia 13 lipca 1983 r. w sprawie niektórych szczegółowych reguł wykonawczych dotyczących prowadzenia rachunkowości w celu określenia dochodów gospodarstw rolnych⁽⁵⁾ wprowadza ograniczenie dla każdego państwa członkowskiego dotyczące całkowitej liczby należycie wypełnionych sprawozdań z gospodarstw rolnych kwalifikujących się do finansowania wspólnotowego. Dla zachowania przejrzystości i spójności powinno zostać to odzwierciedlone w niniejszym rozporządzeniu. Należy dopuścić elastyczność w zakresie liczby gospodarstw przekazujących dane na okręg, o ile przestrzegana jest łączna liczba gospodarstw przekazujących dane w danym państwie członkowskim.

(9) Plan wyboru powinien zawierać minimalną liczbę elementów umożliwiających ocenę jego ważności w odniesieniu do celów sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych.

(10) Do celów planu wyboru należy dokonać stratyfikacji zakresu badań według okręgów wymienionych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1217/2009 oraz według typów rolniczych i klas wielkości ekonomicznej określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1242/2008.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 15.12.2009, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 13.7.1982, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 190 z 14.7.1983, s. 25.

- (11) Plan wyboru powinien być sporządzony przed rozpoczęciem odpowiedniego roku obrotowego, tak aby mógł zostać zatwierdzony przed jego wykorzystaniem do wyboru gospodarstw przekazujących dane. Jednakże w przypadku roku obrotowego 2010 państwa członkowskie potrzebują więcej czasu na sporządzenie planu wyboru, ponieważ żadne z niezbędnych źródeł odniesienia nie są dostępne wystarczająco długo przed sporządzeniem planu wyboru. Należy zatem ustalić inny termin podania do wiadomości planu wyboru na ten rok obrotowy.
- (12) Ponieważ rozporządzenie (WE) nr 1242/2008 stosuje się od roku obrotowego 2010, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od tego samego roku.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu Wspólnoty ds. Sieci Danych Rachunkowości Gospodarstw Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „gospodarstwo rolne” oznacza przedsiębiorstwo rolne, zgodnie z definicją w kontekście wspólnotowych badań i spisów rolnych;
- b) „typologia” oznacza typologię wspólnotową gospodarstw rolnych ustanowioną rozporządzeniem (WE) nr 1242/2008.

Artykuł 2

Próg wielkości ekonomicznej

Dla roku obrotowego 2010 (okres 12 kolejnych miesięcy pomiędzy dniem 1 stycznia 2010 r. a dniem 1 lipca 2010 r.) i dla następnych lat obrotowych próg wielkości ekonomicznej, określony w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1217/2009 ustala się następująco:

— Belgia:	25 000 EUR
— Bułgaria:	2 000 EUR
— Republika Czeska:	8 000 EUR
— Dania:	15 000 EUR
— Niemcy:	25 000 EUR
— Estonia:	4 000 EUR
— Irlandia:	4 000 EUR
— Grecja:	4 000 EUR
— Hiszpania:	4 000 EUR
— Francja:	25 000 EUR
— Włochy:	4 000 EUR
— Cypr:	4 000 EUR

— Łotwa:	4 000 EUR
— Litwa:	4 000 EUR
— Luksemburg:	25 000 EUR
— Węgry:	4 000 EUR
— Malta:	4 000 EUR
— Niderlandy:	25 000 EUR
— Austria:	8 000 EUR
— Polska:	4 000 EUR
— Portugalia:	4 000 EUR
— Rumunia:	2 000 EUR
— Słowenia:	4 000 EUR
— Słowacja:	15 000 EUR
— Finlandia:	8 000 EUR
— Szwecja:	15 000 EUR
— Zjednoczone Królestwo (z wyłączeniem Irlandii Północnej):	25 000 EUR
— Zjednoczone Królestwo (jedynie Irlandia Północna):	15 000 EUR

Artykuł 3

Liczba gospodarstw przekazujących dane

Liczba gospodarstw przekazujących dane przypadających na państwo członkowskie oraz na okręg jest określona w załączniku.

Liczba gospodarstw przekazujących dane, które mają zostać wybrane w każdym okręgu może być większa lub mniejsza od liczby określonej w załączniku maksymalnie o 20 % pod warunkiem przestrzegania całkowitej liczby gospodarstw przekazujących dane w danym państwie członkowskim.

Artykuł 4

Plan wyboru

Plan wyboru gospodarstw przekazujących dane zapewnia reprezentatywność gospodarstw przekazujących dane jako całości.

Zawiera on:

- a) elementy, na których jest oparty, a mianowicie:
- dane o statystycznych źródłach odniesienia,
 - procedury stratyfikacji zakresu badań według okręgów wymienionych w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1217/2009 oraz typów rolniczych i klas wielkości ekonomicznej określonych w typologii,
 - procedury określania procentowego udziału zakresu próby w stosunku do zbiorowości dla poszczególnych warstw,
 - procedury wyboru gospodarstw przekazujących dane;

- b) podział gospodarstw w zakresie badań według typów rolniczych i klas wielkości ekonomicznej określonych w typologii (odpowiadających przynajmniej głównym typom) oraz
- c) liczbę gospodarstw przekazujących dane, które zostaną wybrane dla każdej przyjętej warstwy.

Artykuł 5

Zgłoszenie

Co roku państwa członkowskie zgłaszają Komisji plan wyboru, o którym mowa w art. 4, nie później niż dwa miesiące przed rozpoczęciem roku obrotowego, do którego plan ten się odnosi.

Jednakże w przypadku roku obrotowego 2010 plan wyboru zgłasza się nie później niż miesiąc przed rozpoczęciem roku obrotowego.

Zgłoszenia dokonuje się drogą elektroniczną za pośrednictwem systemów informacyjnych udostępnionych właściwym organom przez Komisję lub państwa członkowskie.

Forma i treść zgłoszenia jest zgodna ze wzorami udostępnionymi państwom członkowskim za pośrednictwem systemów informacyjnych. Wzory te oraz metody, które należy stosować są przyjmowane i uaktualniane po poinformowaniu Komitetu

Wspólnoty ds. Sieci Danych Rachunkowości Gospodarstw Rolnych.

Odpowiedzialność za wprowadzanie do systemów informacyjnych danych dotyczących zgłoszeń i aktualizowanie ich spoczywa na właściwych organach państwa członkowskiego, zgodnie z przyznanymi przez te organy prawami dostępu.

Artykuł 6

Uchylenie

Rozporządzenie (EWG) nr 1859/82 traci moc ze skutkiem od dnia 30 czerwca 2010 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytywane są jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od roku obrotowego 2010.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer referencyjny	Nazwa okręgu	Liczba gospodarstw rolnych przekazujących dane na rok obrachunkowy
	BELGIA	
341	Vlaanderen	720
342	Bruxelles/Brussel	—
343	Wallonie	480
Łącznie Belgia		1 200
	BULGARIA	
831	Северозападен (Sewerozapaden)	346
832	Северен централен (Seweren centralen)	358
833	Североизточен (Seweroiztoczen)	373
834	Югозападен (Jugozapaden)	335
835	Южен централен (Južen centralen)	394
836	Югоизточен (Jugoiztoczen)	396
Łącznie Bułgaria		2 202
745	REPUBLIKA CZESKA	1 417
370	DANIA	2 150
	NIEMCY	
010	Schleswig-Holstein	565
020	Hamburg	97
030	Niedersachsen	1 307
040	Bremen	—
050	Nordrhein-Westfalen	1 010
060	Hessen	558
070	Rheinland-Pfalz	887
080	Baden-Württemberg	1 190
090	Bayern	1 678
100	Saarland	90
110	Berlin	—
112	Brandenburg	284
113	Mecklenburg-Vorpommern	268
114	Sachsen	313
115	Sachsen-Anhalt	270
116	Thüringen	283
Łącznie Niemcy		8 800

Numer referencyjny	Nazwa okręgu	Liczba gospodarstw rolnych przekazujących dane na rok obrachunkowy
755	ESTONIA	658
380	IRLANDIA	1 300
	GRECJA	
450	Macedonia-Tracja	2 000
460	Epir-Peloponez-Wyspy Jońskie	1 350
470	Tesalia	700
480	Grecja kontynentalna, Wyspy Egejskie, Kreta	1 450
Łącznie Grecja		5 500
	HISZPANIA	
500	Galicia	450
505	Asturias	190
510	Cantabria	150
515	País Vasco	352
520	Navarra	316
525	La Rioja	244
530	Aragón	676
535	Cataluña	664
540	Illes Balears	180
545	Castilla y León	950
550	Madrid	190
555	Castilla-La Mancha	900
560	Comunidad Valenciana	638
565	Murcia	348
570	Extremadura	718
575	Andalucía	1 504
580	Canarias	230
Łącznie Hiszpania		8 700
	FRANCJA	
121	Île-de-France	210
131	Champagne-Ardenne	380
132	Picardie	270
133	Haute-Normandie	170
134	Centre	410
135	Basse-Normandie	240
136	Bourgogne	360

Numer referencyjny	Nazwa okręgu	Liczba gospodarstw rolnych przekazujących dane na rok obrachunkowy
141	Nord-Pas-de-Calais	290
151	Lorraine	240
152	Alsace	200
153	Franche-Comté	220
162	Pays de la Loire	460
163	Bretagne	480
164	Poitou-Charentes	370
182	Aquitaine	550
183	Midi-Pyrénées	490
184	Limousin	230
192	Rhône-Alpes	480
193	Auvergne	380
201	Languedoc-Roussillon	430
203	Provence-Alpes-Côte d'Azur	440
204	Corse	170
Łącznie Francja		7 470
	WŁOCHY	
221	Valle d'Aosta	159
222	Piemonte	598
230	Lombardia	657
241	Trentino	279
242	Alto Adige	262
243	Veneto	741
244	Friuli-Venezia Giulia	549
250	Liguria	559
260	Emilia-Romagna	857
270	Toscana	635
281	Marche	493
282	Umbria	512
291	Lazio	550
292	Abruzzo	444
301	Molise	359
302	Campania	597
303	Calabria	479
311	Puglia	748

Numer referencyjny	Nazwa okręgu	Liczba gospodarstw rolnych przekazujących dane na rok obrachunkowy
312	Basilicata	430
320	Sicilia	672
330	Sardegna	557
Łącznie Włochy		11 137
740	CYPR	500
770	ŁOTWA	1 000
775	LITWA	1 000
350	LUKSEMBURG	450
WĘGRY		
760	Közép-Magyarország	166
761	Közép-Dunántúl	187
762	Nyugat-Dunántúl	228
763	Dél-Dunántúl	260
764	Észak- Magyarország	209
765	Észak-Alföld	380
766	Dél-Alföld	470
Łącznie Węgry		1 900
780	MALTA	536
360	NIDERLANDY	1 500
660	AUSTRIA	2 000
POLSKA		
785	Pomorze i Mazury	1 860
790	Wielkopolska i Śląsk	4 350
795	Mazowsze i Podlasie	4 490
800	Małopolska i Pogórze	1 400
Łącznie Polska		12 100
PORTUGALIA		
615	Norte e Centro	1 233
630	Ribatejo e Oeste	351
640	Alentejo e Algarve	399
650	Açores e Madeira	317
Łącznie Portugalia		2 300
RUMUNIA		
840	Nord-Est	852
841	Sud-Est	1 074

Numer referencyjny	Nazwa okręgu	Liczba gospodarstw rolnych przekazujących dane na rok obrachunkowy
842	Sud-Muntenia	1 008
843	Sud-Vest-Oltenia	611
844	Vest	703
845	Nord-Vest	825
846	Centru	834
847	București-Ilfov	93
Łącznie Rumunia		6 000
820	SŁOWENIA	908
810	SŁOWACJA	523
FINLANDIA		
670	Etelä-Suomi	461
680	Sisä-Suomi	251
690	Pohjanmaa	221
700	Pohjois-Suomi	167
Łącznie Finlandia		1 100
SZWECJA		
710	Tereny równinne w południowej i środkowej Szwecji	637
720	Tereny leśne oraz leśno-rolnicze w południowej i środkowej Szwecji	258
730	Obszary północnej Szwecji	130
Łącznie Szwecja		1 025
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO		
411	England — North Region	420
412	England — East Region	650
413	England — West Region	430
421	Wales	300
431	Scotland	380
441	Northern Ireland	320
Łącznie Zjednoczone Królestwo		2 500

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1292/2009

z dnia 21 grudnia 2009 r.

wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 675/2009, (WE) nr 676/2009 i (WE) nr 677/2009 otwierających przetarg na obniżenie należności przywozowych na przywóz do Hiszpanii sorgo pochodzącego z krajów trzecich, przetarg na obniżenie należności przywozowych na przywóz do Hiszpanii kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich i przetarg na obniżenie należności przywozowych na przywóz do Portugalii kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich, w odniesieniu do terminu zakończenia przetargu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 675/2009 ⁽²⁾, (WE) nr 676/2009 ⁽³⁾ i (WE) nr 677/2009 ⁽⁴⁾ otworzyły przetargi na obniżenie należności, o których mowa w art. 136 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 odpowiednio w odniesieniu do sorgo przywożonego do Hiszpanii, kukurydzy przywożonej do Hiszpanii i kukurydzy przywożonej do Portugalii.
- (2) Między terminem otwarcia przetargów a dniem 17 listopada 2009 r. ilość kukurydzy przywożonej do Hiszpanii, która może być wliczona do kontyngentu objętego obniżoną stawką należności przywozowej pomniejszonego o ilości produktów zastępczych dla zboża, o których mowa w art. 2 ust. 1, rozporządzenia Komisji (WE) nr 1296/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania kontyngentów taryfowych w zakresie przywozu kukurydzy i sorgo do Hiszpanii oraz przywozu kukurydzy do Portugalii ⁽⁵⁾, obejmuje tylko 13 % kontyngentu. Ilość sorgo przywożonego do Hiszpanii, które może być wliczone

do kontyngentu objętego obniżoną stawką należności przywozowej jest znikoma. Ilość kukurydzy przywożonej do Portugalii, która może być wliczona do kontyngentu objętego obniżoną stawką należności przywozowej obejmuje tylko 13 % kontyngentu. Ze względu na sytuację na rynku w Hiszpanii i w Portugalii, otwarcie przetargów do dnia 17 grudnia 2009 r. nie pozwoliłoby na przywóz ilości wystarczających do wyczerpania kontyngentów.

- (3) W związku z tym przetargi na obniżenie należności przywozowych na przywóz sorgo i kukurydzy do Hiszpanii oraz kukurydzy do Portugalii należy przedłużyć do końca maja 2010 r. w celu całkowitego wykorzystania kontyngentów przywozowych.
- (4) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 2 rozporządzenia (WE) nr 675/2009, art. 2 rozporządzenia (WE) nr 676/2009 i art. 2 rozporządzenia (WE) nr 677/2009 przetargi otwarte są do dnia 27 maja 2010 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje do dnia 28 maja 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Neelie KROES
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 7.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 57.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1293/2009**z dnia 23 grudnia 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1126/2008 przyjmujące określone międzynarodowe standardy rachunkowości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 32****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1606/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów rachunkowości ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2008 ⁽²⁾ przyjęto określone międzynarodowe standardy rachunkowości oraz ich interpretacje istniejące w dniu 15 października 2008 r.
- (2) W dniu 8 października 2009 r. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) opublikowała – w postaci dokumentu zatytułowanego *Klasyfikacja emisji praw poboru* – zmianę do Międzynarodowego Standardu Rachunkowości (MSR) 32 *Instrumenty finansowe: Prezentacja*, zwaną dalej „zmianą do MSR 32”. Zmiana do MSR 32 precyzuje, w jaki sposób należy ujmować określone prawa poboru w sytuacji, gdy emitowane instrumenty finansowe są denominowane w walucie innej niż waluta funkcjonalna emitenta. Jeżeli tego rodzaju instrumenty są oferowane pro rata aktualnym udziałowcom emitenta w zamian za ustaloną kwotę środków pieniężnych, powinny być one klasyfikowane jako instrumenty kapitałowe również wtedy, gdy ich cena wykonania jest określona w walucie innej niż waluta funkcjonalna emitenta.
- (3) Konsultacje z Grupą Ekspertów Technicznych (TEG) z Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) potwierdziły, że zmiana do MSR 32 spełnia techniczne kryteria przyjęcia określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1606/2002.

Zgodnie z decyzją Komisji 2006/505/WE z dnia 14 lipca 2006 r. powołującą Grupę Kontrolującą Opinię Dotyczące Standardów Rachunkowości z zadaniem doradzania Komisji w kwestii obiektywizmu i neutralności opinii Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) ⁽³⁾, Grupa Kontrolująca Opinię Dotyczące Standardów Rachunkowości przeanalizowała opinię EFRAG w sprawie przyjęcia zmiany i poinformowała Komisję, że opinia ta ma wyważony charakter i jest obiektywna.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1126/2008.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Rachunkowości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1126/2008 Międzynarodowy Standard Rachunkowości (MSR) 32 *Instrumenty finansowe: Prezentacja* zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Wszystkie przedsiębiorstwa stosują zmianę do MSR 32 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia najpóźniej wraz z rozpoczęciem swojego pierwszego roku obrotowego rozpoczynającego się po dniu 31 stycznia 2010 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2009 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 320 z 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 199 z 21.7.2006, s. 33.

ZAŁĄCZNIK

MIĘDZYNARODOWE STANDARDY RACHUNKOWOŚCI

MSR 32

Zmiana do MSR 32 *Instrumenty finansowe: Prezentacja*

KLASYFIKACJA EMISJI PRAW POBORU

Zmiana do MSR 32

Instrumenty finansowe: Prezentacja

Paragrapy 11 i 16 zostały zmienione. Paragraf 97E został dodany.

DEFINICJE (ZOB. RÓWNIEŻ PARAGRAFY OS3–OS23)

11 W standardzie posłużono się terminami w następującym znaczeniu:

...

Zobowiązanie finansowe to każde zobowiązanie mające postać:

a) ...

b) kontraktu, który będzie rozliczony lub może być rozliczony we własnych instrumentach kapitałowych jednostki i jest:

(i) instrumentem nie pochodnym, w zamian za który jednostka jest lub może być obowiązana wydać zmienną liczbę własnych instrumentów kapitałowych, lub

(ii) instrumentem pochodnym, który będzie rozliczony lub może być rozliczony w inny sposób niż przez wymianę ustalonej kwoty środków pieniężnych lub innego składnika aktywów finansowych na ustaloną liczbę własnych instrumentów kapitałowych jednostki. W tym celu prawa poboru, opcje i warranty umożliwiające nabycie ustalonej liczby własnych instrumentów kapitałowych jednostki w zamian za ustaloną kwotę środków pieniężnych w dowolnej walucie stanowią instrumenty kapitałowe, jeżeli jednostka oferuje prawa poboru, opcje i warranty pro rata wszystkim aktualnym właścicielom tej samej kategorii nie pochodnych instrumentów kapitałowych tej jednostki. W tym również celu do własnych instrumentów kapitałowych jednostki ...

PREZENTACJA

Zobowiązania i kapitał własny (zob. także paragrafy OS13–OS14J i OS25–OS29A)

16 Jeśli emitent stosuje definicje podane w paragrafie 11 dla ustalenia, czy instrument finansowy jest raczej instrumentem kapitałowym niż zobowiązaniem finansowym, to instrument ten jest instrumentem kapitałowym wtedy i tylko wtedy, gdy spełnione są jednocześnie poniższe warunki a) i b).

a) ...

b) Jeśli instrument będzie rozliczony lub może być rozliczony we własnych instrumentach kapitałowych emitenta i jest:

(i) instrumentem nie pochodnym, z którego nie wynika umowny obowiązek dostarczenia przez jednostkę zmiennej liczby własnych instrumentów kapitałowych; lub

(ii) instrumentem pochodnym, który będzie rozliczony przez emitenta wyłącznie przez wymianę ustalonej kwoty środków pieniężnych lub innego składnika aktywów finansowych na ustaloną liczbę własnych instrumentów kapitałowych. W tym celu prawa poboru, opcje i warranty umożliwiające nabycie ustalonej liczby własnych instrumentów kapitałowych jednostki w zamian za ustaloną kwotę środków pieniężnych w dowolnej walucie stanowią instrumenty kapitałowe, jeżeli jednostka oferuje prawa poboru, opcje i warranty pro rata wszystkim aktualnym właścicielom tej samej kategorii nie pochodnych instrumentów kapitałowych tej jednostki. W tym również celu do własnych instrumentów kapitałowych emitenta nie zalicza się instrumentów, które posiadają wszystkie cechy i spełniają warunki przedstawione w paragrafach 16A i 16B lub w paragrafach 16C i 16D oraz instrumentów, które są umowami o przyjęcie lub wydanie w przyszłości własnych instrumentów kapitałowych emitenta.

Obowiązek wynikający z umowy ...

DATA WEJŚCIA W ŻYCIE I OKRES PRZEJŚCIOWY

97E Paragrapy 11 i 16 zostały zmienione przez dokument *Klasyfikacja emisji praw poboru* wydany w październiku 2009 r. Jednostka stosuje tę zmianę do rocznych okresów obrotowych rozpoczynających się dnia 1 lutego 2010 r. i później. Wcześniejsze zastosowanie jest dozwolone. W przypadku zastosowania tej zmiany w stosunku do wcześniejszego okresu jednostka ujawnia ten fakt.

AKTY, KTÓRYCH PUBLIKACJA NIE JEST OBOWIĄZKOWA

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 17 grudnia 2009 r.

zmieniająca Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. w zakresie wieloletnich ram finansowych – finansowanie projektów w dziedzinie energetyki w kontekście europejskiego planu naprawy gospodarczej

(2009/1005/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 21, 22, akapity pierwszy i drugi oraz pkt 23,

uwzględniając zmieniony wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na budżetowym posiedzeniu pojednawczym w dniu 18 listopada 2009 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja zawarły porozumienie w sprawie sposobów zapewnienia dodatkowego finansowania, w ramach europejskiego planu naprawy gospodarczej, projektów w dziedzinie energetyki i internetu szerokopasmowego, jak również inwestycji służących wsparciu działań związanych z nowymi wyzwaniami określonymi w kontekście śródkresowej oceny reformy wspólnej polityki rolnej z 2003 r. (ocena funkcjonowania) ⁽²⁾. Do celów tego finansowania konieczny jest przegląd wieloletnich ram finansowych na lata 2007–2013 zgodnie z pkt 21, 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego w celu podniesienia pułapu środków na zobowiązania na 2010 r. w poddziale 1a o kwotę 1 779 mln EUR w cenach bieżących.
- (2) Podwyższenie pułapu na 2010 r. w poddziale 1a zostanie w pełni zrównoważone poprzez obniżenie pułapów środków na zobowiązania na 2009 r.

w ramach poddziału 1a, 1b, 3a i działu 5 oraz pułapów środków na zobowiązania na 2010 r. w ramach poddziału 1a oraz działów 2 i 5.

- (3) W celu zachowania odpowiedniego stosunku między zobowiązaniami i płatnościami zostaną zmienione roczne pułapy środków na płatności. Korekta będzie neutralna.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Załącznik I do porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami zastępuje się tekstem zamieszczonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 grudnia 2009 r.

W imieniu Parlamentu
EuropejskiegoJ. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

H. LINDBLAD
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ COM(2008) 800, COM(2008) 859, COM(2009) 171 i Dz.U. L 132 z 29.5.2009, s. 8.

⁽³⁾ W tym celu kwoty wynikające z powyższego porozumienia przelicza się na ceny z 2004 r.

RAMY FINANSOWE NA LATA 2007–2013

(w mln EUR – stałe ceny z 2004 r.)

Środki na zobowiązania	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Ogółem 2007–2013
1. Trwały wzrost	50 865	53 262	55 879	56 435	55 400	56 866	58 256	386 963
1a Konkurencyjność na rzecz wzrostu i zatrudnienia	8 404	9 595	12 018	12 580	11 306	12 122	12 914	78 939
1b Spójność na rzecz wzrostu i zatrudnienia	42 461	43 667	43 861	43 855	44 094	44 744	45 342	308 024
2. Gospodarowanie zasobami naturalnymi i ich ochrona	51 962	54 685	51 023	53 238	52 528	51 901	51 284	366 621
spośród nich: wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie	43 120	42 697	42 279	41 864	41 453	41 047	40 645	293 105
3. Obywatelstwo, wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość	1 199	1 258	1 375	1 503	1 645	1 797	1 988	10 765
3a Wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość	600	690	785	910	1 050	1 200	1 390	6 625
3b Obywatelstwo	599	568	590	593	595	597	598	4 140
4. UE jako partner na arenie międzynarodowej	6 199	6 469	6 739	7 009	7 339	7 679	8 029	49 463
5. Administracja ⁽¹⁾	6 633	6 818	6 816	6 999	7 255	7 400	7 610	49 531
6. Rekompensaty	419	191	190					800
ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA OGÓŁEM	117 277	122 683	122 022	125 184	124 167	125 643	127 167	864 143
jako procent DNB	1,08 %	1,09 %	1,06 %	1,06 %	1,03 %	1,02 %	1,01 %	1,048 %
ŚRODKI NA PŁATNOŚCI OGÓŁEM	115 142	119 805	109 091	119 245	116 884	120 575	119 784	820 526
jako procent DNB	1,06 %	1,06 %	0,95 %	1,01 %	0,97 %	0,98 %	0,95 %	1,00 %
Dostępny margines	0,18 %	0,18 %	0,29 %	0,23 %	0,27 %	0,26 %	0,29 %	0,24 %
Pułap zasobów własnych jako procent DNB	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %

⁽¹⁾ Wydatki na emerytury uwzględnione w pułapie tego działu są obliczane netto od składek pracowniczych na odpowiadający fundusz emerytalny, w ramach limitu 500 mln EUR przy cenach z 2004 r. za okres 2007–2013.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 17 grudnia 2009 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji zgodnie z pkt 28 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami

(2009/1006/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 28,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji ⁽²⁾, w szczególności art. 12 ust. 3 tego rozporządzenia,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia zwolnionym pracownikom ponoszącym konsekwencje istotnych zmian w strukturze światowego handlu oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy.
- (2) Zakres zastosowania EFG został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych po dniu 1 maja 2009 r. i obejmuje również pomoc dla pracowników zwolnionych na skutek globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego.
- (3) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić EFG w ramach rocznego pułapu 500 mln EUR.
- (4) W dniu 5 czerwca 2009 r. władze Szwecji złożyły wniosek o uruchomienie EFG w odniesieniu do zwolnień w sektorze motoryzacyjnym. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego, a zatem Komisja wnosi o uruchomienie kwoty 9 839 674 EUR.

(5) W dniu 9 lipca 2009 r. władze Austrii złożyły wniosek o uruchomienie EFG w odniesieniu do zwolnień w sektorze motoryzacyjnym. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego, a zatem Komisja wnosi o uruchomienie kwoty 5 705 635 EUR.

(6) W dniu 4 sierpnia 2009 r. władze Niderlandów złożyły wniosek o uruchomienie EFG w odniesieniu do zwolnień w sektorze budownictwa. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego, a zatem Komisja wnosi o uruchomienie kwoty 386 114 EUR.

(7) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wsparcie finansowe dla powyższych wniosków złożonych przez Szwecję, Austrię i Niderlandy,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W ogólnym budżecie Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 należy uruchomić środki Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 15 931 423 EUR w formie środków na zobowiązania i płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 grudnia 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
H. LINDBLAD
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 17 grudnia 2009 r.

w sprawie uruchomienia instrumentu elastyczności zgodnie z pkt 27 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. zawartego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami

(2009/1007/UE)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt 27 ust. 5,

W odniesieniu do ogólnego budżetu Unii Europejskiej na rok budżetowy 2010 instrument elastyczności jest wykorzystywany w celu zapewnienia kwoty 195 mln euro w postaci środków na zobowiązania w poddziale 1a.

Kwota ta zostanie wykorzystana w celu uzupełnienia środków finansowych w następujących pozycjach:

uwzględniając wniosek Komisji,

— 120 mln euro na finansowanie projektów z zakresu energii w kontekście europejskiego planu naprawy gospodarczej,

— 75 mln euro na likwidację elektrowni jądrowej w Kozłoduju.

Artykuł 2

mając na uwadze, że po przeanalizowaniu wszystkich możliwości ponownego przyznania środków w ramach poddziału 1a, na posiedzeniu pojednawczym w dniu 18 listopada 2009 r. obydwie organy władzy budżetowej postanowiły uruchomić instrument elastyczności w celu uzupełnienia finansowania w budżecie na rok 2010 poddziału 1a, powyżej jego pułapu:

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 grudnia 2009 r.

— 120 mln euro na finansowanie projektów z zakresu energii w kontekście europejskiego planu naprawy gospodarczej,

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

W imieniu Rady

J. BUZEK

H. LINDBLAD

Przewodniczący

Przewodniczący

— 75 mln euro na likwidację elektrowni jądrowej w Kozłoduju,

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

z dnia 7 grudnia 2009 r.

upoważniająca Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2009/1008/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 3 marca 2009 r. Republika Łotewska (zwana dalej „Łotwą”) zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od przepisów dyrektywy 2006/112/WE dotyczących określenia podatnika zobowiązanego do zapłaty podatku od wartości dodanej (VAT) organom podatkowym.
- (2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 22 września 2009 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Łotwę. Pismem z dnia 24 września 2009 r. Komisja zawiadomiła Łotwę, że posiada wszystkie informacje, które uważa za konieczne do rozpatrzenia wniosku.
- (3) Rynek drewna na Łotwie jest zdominowany przez małe, lokalne przedsiębiorstwa oraz indywidualnych dostawców. Charakter rynku oraz działających na nim przedsiębiorstw spowodował zjawisko oszustw podatkowych, które okazuje się trudne do opanowania przez organy podatkowe. W związku z tym do łotewskiego prawodawstwa dotyczącego VAT włączono specjalny przepis obowiązujący w stosunku do transakcji na rynku drewna, który stanowi, że osobą zobowiązaną do uiszczenia podatku jest podatnik, na rzecz którego wykonano podlegającą opodatkowaniu dostawę towarów lub usług.
- (4) Środek ten stanowi odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE, stanowiącego, że w systemie wewnętrznym do zapłacenia podatku zobowiązany jest zazwyczaj podatnik dostarczający towar lub też świadczący usługę.

(5) Stosowanie tego środka zostało dopuszczone na mocy Aktu przystąpienia z roku 2003 ⁽²⁾, w szczególności w jego załączniku VIII, rozdział 7 pkt 1 lit. b), oraz decyzją 2006/42/WE z dnia 24 stycznia 2006 r. ⁽³⁾, na podstawie ówczesnie obowiązującej szóstej dyrektywy 77/388/WE z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽⁴⁾.

(6) Stan prawny i faktyczny, uzasadniający obecne zastosowanie przedmiotowego środka upraszczającego, pozostaje wciąż bez zmian. Dlatego Łotwa powinna zostać upoważniona do dalszego stosowania specjalnego środka, o którym mowa, w określonym czasie.

(7) Niniejsze odstępstwo nie wpłynie negatywnie na unijne zasoby własne z tytułu VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE Łotwa zostaje niniejszym upoważniona do dalszego wyznaczania odbiorcy jako osoby zobowiązanej do uiszczenia podatku VAT w przypadku transakcji związanych z drewnem.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2009 r.

W imieniu Rady
C. MALMSTRÖM
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 25 z 28.1.2006, s. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1.

DECYZJA RADY**z dnia 22 grudnia 2009 r.****w sprawie mianowania Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej na okres od dnia 26 czerwca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2015 r.**

(2009/1009/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Artykuł 2

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 240 ust. 2 akapit pierwszy,

Przewodniczący Rady notyfikuje niniejszą decyzję Uwemu CORSEPIUSOWI.

a także mając na uwadze fakt, że należy mianować Sekretarza Generalnego Rady na okres od dnia 26 czerwca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2015 r.,

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2009 r.

Artykuł 1

Uwe CORSEPIUS zostaje niniejszym mianowany na stanowisko Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej na okres od dnia 26 czerwca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady

A. CARLGREN

Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000*(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 338 z dnia 23 grudnia 2003 r.)**(Polskie wydanie specjalne, rozdział 19, tom 6, s. 243)*

Tekst rozporządzenia zastępuje się tekstem w brzmieniu:

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2201/2003**z dnia 27 listopada 2003 r.****dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 61 lit. c) i art. 67 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnota Europejska postawiła sobie za cel stworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w której ramach zapewniony jest swobodny przepływ osób. W tym celu Wspólnota przyjmuje między innymi środki w zakresie współpracy sądowej w sprawach cywilnych niezbędne dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (2) Rada Europejska w Tampere zatwierdziła zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych jako podstawę dla stworzenia prawdziwej przestrzeni sprawiedliwości oraz określiła jako priorytet prawo do odwiedzin.
- (3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1347/2000 ⁽¹⁾ ustanawia przepisy o jurysdykcji, uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej za dzieci obojga małżonków wydanych przy okazji spraw małżeńskich. Treść tego rozporządzenia została w znacznej mierze przejęta z mającej ten sam przedmiot konwencji z dnia 28 maja 1998 r. ⁽²⁾.
- (4) W dniu 3 lipca 2000 r. Francja wystąpiła z inicjatywą wydania przez Radę rozporządzenia o wzajemnym wykonywaniu orzeczeń dotyczących prawa do osobistej styczności z dzieckiem ⁽³⁾.
- (5) W celu zapewnienia równego traktowania wszystkich dzieci niniejsze rozporządzenie obejmuje wszystkie orze-

czenia w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej, łącznie ze środkami mającymi na celu ochronę dziecka, niezależnie od jakiegokolwiek związku z postępowaniem w sprawach małżeńskich.

- (6) Ponieważ przepisy o odpowiedzialności rodzicielskiej znajdują często zastosowanie w sprawach małżeńskich, właściwsze jest uregulowanie w jednym akcie prawnym kwestii spraw małżeńskich oraz odpowiedzialności rodzicielskiej.
- (7) Zakres stosowania niniejszego rozporządzenia obejmuje sprawy cywilne, bez względu na rodzaj sądu.
- (8) W odniesieniu do orzeczeń rozwodowych, o separacji lub unieważnieniu małżeństwa niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie w stosunku do rozwiązania małżeństwa, a nie takich kwestii, jak przyczyny rozwodu, skutki majątkowe małżeństwa lub inne możliwe kwestie uboczne.
- (9) W odniesieniu do majątku dziecka niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do środków mających na celu ochronę dziecka, to znaczy (i) wyznaczenia oraz zakresu zadań osoby lub jednostki, której powierzono zarząd majątkiem dziecka, reprezentowanie dziecka i udzielanie mu pomocy; oraz (ii) zarządu, zabezpieczenia lub rozporządzania majątkiem dziecka. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie na przykład do tych przypadków, w których rodzice pozostają w sporze o zarząd majątkiem dziecka. Środki odnoszące się do majątku dziecka niezwiązane z ochroną dziecka powinny nadal być regulowane rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 203 E z 27.8.2002, s. 155.⁽²⁾ W czasie przyjmowania rozporządzenia (WE) nr 1347/2000 Rada otrzymała sprawozdanie wyjaśniające dotyczące tej konwencji przygotowane przez prof. Alegrię Borrassa (Dz.U. C 221 z 16.7.1998, s. 27).⁽³⁾ Dz.U. C 234 z 15.8.2000, s. 7.⁽⁴⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1496/2002 (Dz.U. L 225 z 22.8.2002, s. 13).

- (10) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania w sprawach dotyczących zabezpieczenia społecznego, środków prawa publicznego o charakterze ogólnym w sprawach edukacji lub zdrowia, ani w stosunku do decyzji dotyczących prawa azylu lub imigracji. Ponadto nie ma ono zastosowania do ustalenia rodzicielstwa, ponieważ stanowi to kwestię odrębną od przyznania odpowiedzialności rodzicielskiej, ani do innych kwestii związanych ze stanem cywilnym. Nie ma także zastosowania do środków podejmowanych w wyniku przestępstw popełnionych przez dzieci.
- (11) Obowiązki alimentacyjne są wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, ponieważ są już uregulowane w rozporządzeniu (WE) nr 44/2001. Sądy mające jurysdykcję według niniejszego rozporządzenia z reguły będą miały jurysdykcję w sprawach alimentacyjnych na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 44/2001.
- (12) Podstawy jurysdykcji w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej ustanowione w niniejszym rozporządzeniu ukształtowane są zgodnie z zasadą dobra dziecka, w szczególności według kryterium bliskości. Oznacza to, że jurysdykcja powinna należeć w pierwszej kolejności do sądów państw członkowskich zwykłego pobytu dziecka, z wyjątkiem niektórych przypadków zmiany miejsca pobytu dziecka lub w następstwie porozumienia zawartego między podmiotami odpowiedzialności rodzicielskiej.
- (13) W interesie dziecka niniejsze rozporządzenie pozwala – wyjątkowo i w określonych okolicznościach – na przekazanie sprawy przez sąd mający jurysdykcję sądowi innego państwa członkowskiego, jeżeli ten jest lepiej umiejscowiony dla osądzenia sprawy. Jednakże drugi sąd nie powinien być uprawniony do przekazania sprawy trzeciemu sądowi.
- (14) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać stosowania międzynarodowego prawa publicznego w zakresie immunitetów dyplomatycznych. Jeżeli sąd nie może wykonać jurysdykcji z uwagi na immunitet dyplomatyczny zgodny z prawem międzynarodowym, jurysdykcja powinna być wykonywana zgodnie z prawem krajowym w państwie członkowskim, w którym dana osoba nie posiada takiego immunitetu.
- (15) Do doręczeń dokumentów w postępowaniu wszczętym na podstawie niniejszego rozporządzenia zastosowanie ma rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych lub handlowych⁽¹⁾.
- (16) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wyłączać zarządzania środkami tymczasowych przez sądy państwa członkowskiego – w przypadkach niecierpiących zwłoki – w tym środków ochronnych, w stosunku do osób lub przedmiotów majątkowych znajdujących się w tym państwie.
- (17) W przypadku bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania dziecka powinno się niezwłocznie zarządzić jego powrót; w tym celu nadal powinna mieć zastosowanie konwencja haska z dnia 24 października 1980 r., którą uzupełniają przepisy niniejszego rozporządzenia, w szczególności jej art. 11. Sądy państwa członkowskiego, do którego dziecko zostało bezprawnie uprowadzone lub w którym zostało bezprawnie zatrzymane, powinny mieć w szczególnych, należycie uzasadnionych przypadkach możliwość sprzeciwienia się jego powrotowi. Powinno być jednak możliwe zastąpienie takiego orzeczenia przez późniejsze orzeczenie sądu państwa członkowskiego, w którym dziecko miało zwykły pobyt przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem. Jeżeli takie orzeczenie wymaga powrotu dziecka, powrót powinien nastąpić bez potrzeby przeprowadzenia szczególnego postępowania w sprawie uznania i wykonania tego orzeczenia w państwie członkowskim, do którego dziecko zostało bezprawnie uprowadzone.
- (18) Jeżeli sąd odmówił zarządzenia powrotu dziecka na podstawie art. 13 konwencji haskiej z 1980 r., powinien o tym poinformować sąd mający jurysdykcję lub organ centralny państwa członkowskiego, w którym dziecko miało zwykły pobyt przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem. O ile nie wszczęto jeszcze postępowania przed tym sądem, sąd ten albo organ centralny powinien powiadomić strony. Obowiązek ten nie powinien być przeszkodą dla organu centralnego w powiadomieniu także właściwych organów zgodnie z prawem krajowym.
- (19) Wysłuchanie dziecka odgrywa ważną rolę w stosowaniu niniejszego rozporządzenia, przy czym nie ma ono jednak na celu zmiany postępowań krajowych mających zastosowanie w tym zakresie.
- (20) Wysłuchanie dziecka w innym państwie członkowskim może nastąpić zgodnie z warunkami rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy pomiędzy sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych⁽²⁾.
- (21) Uznawanie i wykonywanie orzeczeń wydanych w państwie członkowskim powinno opierać się na zasadzie wzajemnego zaufania, a podstawy nieuznania orzeczenia powinny być ograniczone do niezbędnego minimum.
- (22) Dokumenty urzędowe oraz porozumienia stron, które są wykonalne w jednym państwie członkowskim, powinny być równoważne z „orzeczeniami” na potrzeby stosowania przepisów o uznawaniu i wykonywaniu.
- (23) Rada Europejska w Tampere uznała w swoich wnioskach końcowych (pkt 34), że orzeczenia w postępowaniu w sprawach rodzinnych powinny być „automatycznie uznawane w całej Unii, bez jakiegokolwiek postępowania przejściowego albo podawania przyczyn odmowy wykonania”. Z tego względu orzeczenia w sprawach prawa do osobistej styczności z dzieckiem oraz w sprawach powrotu dziecka, dla których w państwie członkowskim pochodzenia zostały wydane zaświadczenia zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, powinny być uznawane i wykonywane we wszystkich innych państwach członkowskich bez potrzeby dalszego postępowania. Warunki wykonywania tych orzeczeń nadal podlegają prawu krajowemu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 30.6.2000, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 1.

- (24) Na zaświadczenie, które zostało wydane w celu ułatwienia wykonania orzeczenia, nie powinien przysługiwać żaden środek zaskarżenia. Zaświadczenie powinno być jedynie przedmiotem sprostowania w przypadku omyłki, tzn. jeżeli w zaświadczeniu nie została poprawnie odzwierciedlona treść orzeczenia.
- (25) Organy centralne powinny współpracować zarówno w zakresie ogólnym, jak i w przypadkach szczególnych, łącznie z dążeniem do polubownego zakończenia sporów rodzinnych w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej. W tym celu organy centralne biorą udział w Europejskiej Sieci Sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, utworzonej decyzją Rady 2001/470/WE z dnia 28 maja 2001 r. ustanawiającą Europejską Sieć Sądową w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾.
- (26) Komisja powinna udostępnić publicznie oraz aktualizować wykazy właściwych sądów oraz środków zaskarżenia przekazane przez państwa członkowskie.
- (27) Przepisy niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾.
- (28) Niniejsze rozporządzenie zastępuje rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, które tym samym zostaje uchylone.
- (29) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania niniejszego rozporządzenia Komisja powinna dokonać przeglądu jego stosowania i w razie potrzeby zaproponować niezbędne zmiany.
- (30) Zjednoczone Królestwo i Irlandia poinformowały, zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, że chciałyby uczestniczyć w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (31) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, które nie jest dla tego państwa wiążące i nie stosuje się do niego.
- (32) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości ustanowioną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (33) Niniejsze rozporządzenie uznaje prawa podstawowe i jest zgodne z zasadami przyjętymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności zmierza do zapewnienia przestrzegania podstawowych praw dziecka określonych w art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Zakres stosowania

- Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie, bez względu na rodzaj sądu, w sprawach cywilnych dotyczących:
 - rozvodu, separacji lub unieważnienia małżeństwa;
 - przyznawania, wykonywania, przekazywania, pełnego lub częściowego pozbawienia odpowiedzialności rodzicielskiej.
- Sprawy, o których mowa w ust. 1 lit. b), dotyczą w szczególności:
 - pieczy nad dzieckiem i prawa do osobistej styczności z dzieckiem;
 - opieki, kurateli i podobnych instytucji prawnych;
 - wyznaczenia oraz zakresu zadań każdej osoby lub jednostki, która jest odpowiedzialna za osobę lub majątek dziecka, reprezentuje je lub udziela mu pomocy;
 - umieszczenia dziecka w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczej;
 - środków mających na celu ochronę dziecka w odniesieniu do zarządu, zabezpieczenia lub rozporządzania majątkiem dziecka.
- Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
 - ustalenia i zaprzeczenia rodzicielstwa;
 - orzeczeń w sprawach adopcji, środków przygotowujących do adopcji, jak również unieważnienia i odwołania adopcji;
 - nazwiska i imion dziecka;
 - upęłnoletnienia;
 - obowiązków alimentacyjnych;
 - powiernictwa oraz dziedziczenia;
 - środków podejmowanych w wyniku przestępstw popełnionych przez dzieci.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia:

- „sąd” obejmuje wszelkie organy państw członkowskich, które są właściwe w sprawach, które zgodnie z art. 1 wchodzi w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia;
- „sędzia” oznacza sędziego albo osobę pełniącą urząd równoważny kompetencjom sędziego w sprawach, które wchodzi w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia;
- „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie z wyjątkiem Danii;
- „orzeczenie” oznacza każde wydane przez sąd państwa członkowskiego orzeczenie orzekające rozwód, separację albo unieważnienie małżeństwa, jak również każde orzeczenie dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej, niezależnie od tego, w jaki sposób nazywane jest dane orzeczenie, w tym wyrok lub postanowienie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

- 5) „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie, w którym wydano orzeczenie, które ma być wykonane;
- 6) „państwo członkowskie wykonania” oznacza państwo członkowskie, w którym wystąpiono o wykonanie orzeczenia;
- 7) „odpowiedzialność rodzicielska” oznacza ogół praw i obowiązków, które zostały przyznane osobie fizycznej lub prawnej orzeczeniem, z mocy prawa lub poprzez prawnie wiążące porozumienie, dotyczących osoby lub majątku dziecka. Pojęcie to obejmuje w szczególności pieczę na dzieckiem oraz prawo do osobistej styczności z dzieckiem;
- 8) „podmiot odpowiedzialności rodzicielskiej” oznacza każdą osobę, na której spoczywa odpowiedzialność rodzicielska za dziecko.
- 9) „piecza na dzieckiem” obejmuje prawa i obowiązki związane z opieką nad osobą dziecka, w szczególności prawo do określania miejsca pobytu dziecka;
- 10) „prawo do osobistej styczności z dzieckiem” obejmuje w szczególności prawo do zabrania dziecka na czas ograniczony do innego miejsca niż miejsce zwykłego pobytu;
- 11) „bezprawne uprowadzenie albo zatrzymanie dziecka” oznacza uprowadzenie lub zatrzymanie dziecka, jeżeli:
- a) narusza to prawo do pieczy nad dzieckiem, które na mocy orzeczenia, z mocy prawa lub poprzez prawnie wiążące porozumienie przysługuje zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym dziecko bezpośrednio przed uprowadzeniem lub zatrzymaniem miało zwykły pobyt;
- oraz
- b) pod warunkiem, że prawo pieczy nad dzieckiem było, wspólnie lub samemu, faktycznie wykonywane w czasie uprowadzenia lub zatrzymania dziecka lub byłoby wykonywane, gdyby uprowadzenie lub zatrzymanie nie nastąpiło. Za wspólne wykonywanie pieczy nad dzieckiem uznaje się sytuację, gdy jeden podmiot odpowiedzialności rodzicielskiej na mocy orzeczenia lub z mocy prawa nie może stanowić o miejscu pobytu dziecka bez zgody innego podmiotu odpowiedzialności rodzicielskiej.

ROZDZIAŁ II

JURYSDYKCJA

SEKCJA 1

Rozwód, separacja i unieważnienie małżeństwa

Artykuł 3

Jurysdykcja ogólna

1. W sprawach orzeczeń dotyczących rozvodu, separacji lub unieważnienia małżeństwa jurysdykcję mają sądy państwa członkowskiego,

a) na którego terytorium:

— oboje małżonkowie mają zwykły pobyt, lub

— małżonkowie mieli ostatnio oboje zwykły pobyt, o ile jedno z nich ma tam nadal zwykły pobyt, lub

— strona przeciwna ma zwykły pobyt, lub

— w przypadku wspólnego pozwu lub wniosku jedno z małżonków ma zwykły pobyt, lub

— powód lub wnioskodawca ma zwykły pobyt, jeżeli przebywał tam od przynajmniej roku bezpośrednio przed wniesieniem pozwu lub wniosku, lub

— powód lub wnioskodawca ma zwykły pobyt, jeżeli przebywał tam przynajmniej od sześciu miesięcy bezpośrednio przed wniesieniem pozwu lub wniosku i jest obywatelem tego państwa członkowskiego lub, w przypadku Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, ma tam swój „domicile”;

b) którego obywatelstwo posiadają oboje małżonkowie lub, w przypadku Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, w którym mają swój wspólny „domicile”.

2. Pojęcie „domicile” na potrzeby niniejszego rozporządzenia określa się według prawa brytyjskiego i irlandzkiego.

Artykuł 4

Powództwo wzajemne

Sąd, przed którym toczy się postępowanie na podstawie art. 3, ma również jurysdykcję w odniesieniu do powództwa wzajemnego w zakresie, w jakim jest ono objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Zmiana separacji w rozwód

Bez uszczerbku dla art. 3, sąd państwa członkowskiego, który wydał orzeczenie o separacji, ma również jurysdykcję w sprawie zmiany tego orzeczenia na orzeczenie rozwodowe, jeżeli jest to przewidziane w prawie tego państwa członkowskiego.

Artykuł 6

Wyłączny charakter jurysdykcji na podstawie art. 3, 4 i 5

Przeciwko małżonkowi, który:

a) ma zwykły pobyt na terytorium państwa członkowskiego; lub

b) jest obywatelem państwa członkowskiego lub – w przypadku Zjednoczonego Królestwa i Irlandii – ma swój „domicile” na terytorium jednego z tych państw członkowskich;

postępowanie przed sądami innego państwa członkowskiego może być prowadzone tylko zgodnie z art. 3, 4 i 5.

Artykuł 7

Pozostałe jurysdykcje

1. Jeżeli żaden sąd państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji zgodnie z art. 3, 4 i 5, jurysdykcję określa się w każdym państwie członkowskim według jego własnego prawa.

2. Każdy obywatel państwa członkowskiego, który ma zwykły pobyt na terytorium innego państwa członkowskiego, może, tak jak obywatele tego państwa, powoływać się na przepisy jurysdykcyjne mające w tym państwie zastosowanie wobec strony przeciwnej, która nie ma ani zwykłego pobytu na terytorium państwa członkowskiego, ani nie posiada obywatelstwa państwa członkowskiego lub – w przypadku Zjednoczonego Królestwa i Irlandii – nie ma swojego „domicile” na terytorium jednego z tych państw członkowskich.

SEKCJA 2

Odpowiedzialność rodzicielska

Artykuł 8

Jurysdykcja ogólna

1. W sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej jurysdykcję mają sądy państwa członkowskiego, w którym w chwili wniesienia pozwu lub wniosku dziecko ma zwykły pobyt.
2. Ust. 1 ma zastosowanie z zastrzeżeniem przepisów art. 9, 10 i 12.

Artykuł 9

Utrzymanie jurysdykcji wynikającej z poprzedniego miejsca zwykłego pobytu dziecka

1. W przypadku zgodnego z prawem przeprowadzenia się dziecka z jednego państwa członkowskiego do innego i uzyskania przez nie nowego zwykłego pobytu, jurysdykcja sądów poprzedniego zwykłego pobytu dziecka zostaje utrzymana, w drodze wyjątku od art. 8, przez okres trzech miesięcy po przeprowadzce, w celu dokonania zmiany wydanego w tym państwie członkowskim orzeczenia dotyczącego prawa do osobistej styczności z dzieckiem wydanego w tym państwie członkowskim przed przeprowadzeniem się dziecka, jeżeli osoba uprawniona zgodnie z tym orzeczeniem do osobistej styczności z dzieckiem nadal zwykle przebywa w państwie członkowskim poprzedniego zwykłego pobytu dziecka.
2. Ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do osobistej styczności w rozumieniu ust. 1 uznała jurysdykcję sądów państwa członkowskiego nowego zwykłego pobytu dziecka poprzez udział w postępowaniu przed tymi sądami, nie kwestionując ich jurysdykcji.

Artykuł 10

Jurysdykcja w przypadkach uprowadzenia dziecka

W przypadku bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania dziecka jurysdykcja sądów państwa członkowskiego, w którym dziecko bezpośrednio przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem miało zwykły pobyt, zostaje utrzymana do chwili uzyskania przez dziecko zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim oraz:

- a) każda z osób, instytucji lub innych jednostek sprawujących pieczę nad dzieckiem przyzwoliła na uprowadzenie lub zatrzymanie;
- lub
- b) dziecko przebywało w tym innym państwie członkowskim przez co najmniej rok od chwili, w której osoba, instytucja lub inna jednostka sprawująca pieczę nad dzieckiem dowiedziała się lub powinna była się dowiedzieć o miejscu jego pobytu, dziecko zdomowilo się w swoim nowym otoczeniu oraz spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - (i) w ciągu roku od chwili, w której sprawujący pieczę nad dzieckiem dowiedział się lub powinien był się dowie-

dzieć o miejscu pobytu dziecka, nie został złożony żaden pozew lub wniosek o powrót dziecka do właściwych organów państwa członkowskiego, do którego dziecko zostało uprowadzone lub w którym jest zatrzymane;

- (ii) pozew lub wniosek o powrót wniesiony przez sprawującego pieczę nad dzieckiem został cofnięty, a żaden nowy wniosek nie został złożony w terminie określonym w ppkt (i);
- (iii) postępowanie przed sądem w państwie członkowskim, w którym dziecko miało zwykły pobyt bezpośrednio przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem, zostało zakończone zgodnie z art. 11 ust. 7;
- (iv) sądy państwa członkowskiego, w którym dziecko miało zwykły pobyt bezpośrednio przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem, wydały orzeczenie o prawie do pieczy nad dzieckiem, w którym nie zarządziły powrotu dziecka.

Artykuł 11

Powrót dziecka

1. Jeżeli osoba, instytucja lub inna jednostka sprawująca pieczę nad dzieckiem wnosi pozew lub wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego o wydanie orzeczenia na podstawie Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (dalej zwana „konwencją haską z 1980 r.”), w celu doprowadzenia do powrotu dziecka bezprawnie uprowadzonego lub zatrzymywanego w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym dziecko bezpośrednio przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem miało zwykły pobyt, stosuje się ust. 2–8.
2. W przypadku zastosowania art. 12 i 13 konwencji haskiej z 1980 r. należy zapewnić dziecku możliwość bycia wysłuchanym w toku postępowania, o ile nie wydaje się to niewłaściwe ze względu na jego wiek lub stopień dojrzałości.
3. Sąd, do którego wniesiono pozew lub wniosek o powrót dziecka zgodnie z ust. 1, w ramach postępowania dotyczącego takiego pozwu lub wniosku działa szybko, stosując najszybsze procedury przewidziane w prawie krajowym.

Bez uszczerbku dla akapitu pierwszego, sąd wydaje swoje orzeczenie nie później niż sześć tygodni od wniesienia pozwu lub wniosku, chyba że na skutek nadzwyczajnych okoliczności nie jest to możliwe.

4. Sąd nie może odmówić powrotu dziecka na podstawie art. 13 lit. b) konwencji haskiej z 1980 r., jeżeli ustalono, że zostały podjęte stosowne działania w celu zapewnienia ochrony dziecka po jego powrocie.
5. Sąd nie może odmówić zarządzenia powrotu dziecka, jeżeli osoba, która wniosła pozew lub wniosek o powrót dziecka, nie miała możliwości bycia wysłuchaną.
6. Jeżeli sąd wydał orzeczenie odmawiające zarządzenia powrotu dziecka na podstawie art. 13 konwencji haskiej z 1980 r., sąd ten musi natychmiast, bezpośrednio lub za pośrednictwem swojego organu centralnego, przekazać odpis orzeczenia odmawiającego zarządzenia powrotu dziecka oraz odpowiednich dokumentów, w szczególności protokołu rozpraw przed sądem, sądowi właściwemu lub organowi

centralnemu w państwie członkowskim, w którym dziecko bezpośrednio przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem miało zwykły pobyt, zgodnie z prawem krajowym. Wszystkie wymienione dokumenty zostają przedłożone sądowi w ciągu miesiąca od daty orzeczenia odmawiającego zarządzenia powrotu.

7. O ile jedna ze stron postępowania nie wszczęła postępowania przed sądami państwa członkowskiego, w którym dziecko bezpośrednio przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem miało zwykły pobyt, sąd albo organ centralny, który otrzymuje informacje wymienione w ust. 6, musi powiadomić o tym strony i wezwać je do przedstawienia obserwacji sądowi, zgodnie z prawem krajowym, w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia, aby sąd mógł zbadać kwestię pieczy nad dzieckiem.

Bez uszczerbku dla przepisów jurysdykcyjnych zawartych w niniejszym rozporządzeniu, sąd zamyka sprawę, jeżeli w przewidzianym terminie nie wpłyną do sądu żadne obserwacje.

8. Niezależnie od orzeczenia odmawiającego zarządzenia powrotu dziecka na podstawie art. 13 konwencji haskiej z 1980 r., każde późniejsze orzeczenie zarządzające powrót dziecka, wydane przez sąd mający jurysdykcję zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, jest wykonalne zgodnie z przepisami rozdziału III sekcja 4, w celu zapewnienia powrotu dziecka.

Artykuł 12

Pozostałe jurysdykcje

1. Sądy państwa członkowskiego mające jurysdykcję w przypadku pozwu lub wniosku o rozwód, separację lub unieważnienie małżeństwa na podstawie art. 3 mają jurysdykcję w każdej sprawie dotyczącej odpowiedzialności rodzicielskiej związanej z pozwem lub wnioskiem, jeżeli:

a) na co najmniej jednym z małżonków spoczywa odpowiedzialność rodzicielska w odniesieniu do dziecka;

oraz

b) jurysdykcja tych sądów została wyraźnie lub w inny jednoznaczny sposób uznana przez małżonków lub podmioty odpowiedzialności rodzicielskiej w chwili wszczęcia postępowania oraz jest zgodna z dobrem dziecka.

2. Jurysdykcja wykonywana zgodnie z ust. 1 ustaje:

a) gdy orzeczenie uwzględniające albo oddalające wniosek o rozwód, separację albo unieważnienie małżeństwa stało się prawomocne;

b) w przypadkach, w których postępowanie dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej jeszcze się toczy w chwili określonej w lit. a) – gdy orzeczenie w tym postępowaniu stało się prawomocne;

c) gdy postępowania, o których mowa w lit. a) i b) zostały zakończone z innej przyczyny.

3. Sądy państwa członkowskiego mają również jurysdykcję w odniesieniu do odpowiedzialności rodzicielskiej w postępowaniach innych niż te, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

a) dziecko ma istotny związek z tym państwem członkowskim, w szczególności z uwagi na fakt, że jeden z podmiotów

odpowiedzialności rodzicielskiej ma zwykły pobyt w tym państwie członkowskim lub dziecko posiada obywatelstwo tego państwa członkowskiego;

oraz

b) jurysdykcja sądów została wyraźnie lub w inny jednoznaczny sposób uznana przez wszystkie strony postępowania w chwili wszczęcia postępowania oraz jest zgodna z dobrem dziecka.

4. Jeżeli dziecko ma zwykły pobyt w państwie trzecim, które nie jest stroną Konwencji haskiej z dnia 19 października 1996 r. o jurysdykcji, właściwym prawie, wykonywaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej oraz środków ochrony dziecka, należy uznać jurysdykcję na podstawie niniejszego artykułu za zgodną z dobrem dziecka, w szczególności jeśli przeprowadzenie postępowania w danym państwie trzecim okazuje się niemożliwe.

Artykuł 13

Jurysdykcja w oparciu o obecność dziecka

1. Jeżeli nie można ustalić zwykłego pobytu dziecka i nie można określić jurysdykcji na podstawie art. 12, jurysdykcję mają sądy państwa członkowskiego, w którym dziecko się znajduje.

2. Ust. 1 ma zastosowanie także wobec dzieci, które są uchodźcami lub które zostały wysiedlone za granicę z powodu niepokoju w swoim kraju.

Artykuł 14

Pozostałe jurysdykcje

Jeżeli żaden sąd państwa członkowskiego nie ma jurysdykcji zgodnie z art. 8–13, jurysdykcję określa się w każdym państwie członkowskim według prawa tego państwa.

Artykuł 15

Przekazanie do sądu lepiej umiejscowionego dla osądzenia sprawy

1. W drodze wyjątku, sądy państwa członkowskiego, do których jurysdykcji należy rozpoznanie sprawy co do istoty, jeżeli uznają, że sąd innego państwa członkowskiego, z którym dziecko ma szczególnie związek, mógłby lepiej osądzić sprawę lub jej określoną część, oraz jeśli jest to zgodne z dobrem dziecka:

a) zawieszają rozpoznanie sprawy lub odnośnej jej części i wzywają strony do wniesienia pozwu lub wniosku do sądu tego innego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 4; lub

b) wzywają sąd innego państwa członkowskiego do uznania swojej jurysdykcji zgodnie z ust. 5.

2. Ust. 1 ma zastosowanie:

a) na wniosek jednej ze stron; lub

b) z urzędu; lub

c) na wniosek sądu innego państwa członkowskiego, z którym dziecko ma szczególnie związek, zgodnie z ust. 3.

Przekazanie z urzędu lub na wniosek sądu innego państwa członkowskiego musi zostać zaakceptowane przez co najmniej jedną ze stron.

3. Przyjmuje się, że dziecko ma szczególny związek z państwem członkowskim, w rozumieniu ust. 1, jeżeli:

- a) dziecko uzyskało w tym państwie członkowskim zwykły pobyt po wszczęciu postępowania przed sądem, o którym mowa w ust. 1; lub
- b) dziecko miało wcześniej zwykły pobyt w tym państwie członkowskim; lub
- c) dziecko posiada obywatelstwo tego państwa członkowskiego; lub
- d) podmiot odpowiedzialności rodzicielskiej ma zwykły pobyt w tym państwie członkowskim; lub
- e) majątek dziecka znajduje się na terytorium tego państwa członkowskiego, a sprawa dotyczy środków ochrony dziecka w związku z zarządzeniem, zabezpieczeniem lub rozporządzeniem tym majątkiem.

4. Sąd państwa członkowskiego, do którego jurysdykcji należy rozpoznanie sprawy co do istoty, określa termin, w którym wszczyna się postępowanie przed sądami innego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 1.

Jeżeli postępowanie przed tymi sądami nie zostanie wszczęte przed upływem tego terminu, sąd rozpoznający sprawę ma nadal jurysdykcję zgodnie z art. 8–14.

5. Sądy tego innego państwa członkowskiego, z uwagi na szczególne okoliczności sprawy, o ile jest to zgodne z dobrem dziecka, mogą uznać swoją jurysdykcję w ciągu sześciu tygodni po wszczęciu postępowania zgodnie z ust. 1 lit. a) lub b). W tym przypadku sąd, przed którym wcześniej wszczęto postępowanie, uznaje brak swej jurysdykcji. W przeciwnym razie sąd, przed którym wcześniej wszczęto postępowanie, ma nadal jurysdykcję zgodnie z art. 8–14.

6. Sądy współpracują dla celów niniejszego artykułu, bezpośrednio lub za pośrednictwem organów centralnych wyznaczonych zgodnie z art. 53.

SEKCJA 3

Przepisy wspólne

Artykuł 16

Wszczęcie postępowania przed sądem

1. Uznaje się, że postępowanie przed sądem zostało wszczęte:

- a) w chwili, w której pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne jest wniesione do sądu, pod warunkiem że powód lub wnioskodawca nie zaniechał następnie podjęcia czynności, do których podjęcia był obowiązany celem doręczenia pisma stronie przeciwnej;

lub

- b) jeżeli pismo musi być doręczone przed wniesieniem do sądu, w chwili, w której organ odpowiedzialny za doręczenie otrzymał pismo, pod warunkiem że powód lub wnioskodawca nie zaniechał następnie podjęcia czynności, do których podjęcia był obowiązany celem wniesienia pisma do sądu.

Artykuł 17

Badanie jurysdykcji

Sąd państwa członkowskiego stwierdza z urzędu brak swojej jurysdykcji, jeżeli postępowanie zostało wszczęte przed tym sądem w sprawie, w której nie ma jurysdykcji na podstawie niniejszego rozporządzenia i w której sąd innego państwa członkowskiego ma jurysdykcję na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Badanie dopuszczalności

1. Jeżeli strona przeciwna, która nie ma zwykłego pobytu w państwie członkowskim, w którym wszczęto postępowanie, nie stawia się w sądzie, sąd mający jurysdykcję zawiesza postępowanie do czasu ustalenia, że strona przeciwna miała możliwość otrzymania pisma wszczynającego postępowanie lub pisma równorzędnego w czasie umożliwiającym jej przygotowanie obrony albo że podjęte zostały wszelkie niezbędne do tego czynności.

2. Art. 19 rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 ma zastosowanie zamiast ust. 1, jeżeli pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne miało być przekazane z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego zgodnie z tym rozporządzeniem.

3. Jeżeli przepisy rozporządzenia (WE) nr 1348/2000 nie mają zastosowania, stosuje się art. 15 Konwencji haskiej z 15 listopada 1965 r. o doręczaniu za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych, jeżeli pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne miało być przekazane za granicę zgodnie z tą konwencją.

Artykuł 19

Zawisłość sprawy i postępowania zależne

1. Jeżeli pozwy lub wnioski o rozwód, separację albo unieważnienie małżeństwa między tymi samymi stronami zostały wniesione do sądów różnych państw członkowskich, sąd, do którego pozew lub wniosek wniesiono później, zawiesza z urzędu postępowanie do czasu ustalenia jurysdykcji sądu, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek.

2. Jeżeli pozwy lub wnioski dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej w odniesieniu do tego samego dziecka oraz na tej samej podstawie roszczenia zostały wniesione do sądów różnych państw członkowskich, sąd, do którego pozew lub wniosek wniesiono później, zawiesza z urzędu postępowanie do czasu ustalenia jurysdykcji sądu, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek.

3. Jeżeli ustalona została jurysdykcja sądu, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek, sąd, do którego pozew lub wniosek wniesiono później, stwierdza brak swej jurysdykcji na rzecz tego sądu.

W takim przypadku strona, która wniosła pozew lub wniosek do sądu, przed którym wszczęto postępowanie później, może wnieść ten pozew lub wniosek do sądu, do którego najpierw wniesiono pozew lub wniosek.

Artykuł 20

Środki tymczasowe włącznie ze środkami zabezpieczającymi

1. W przypadkach niecierpiących zwłoki sądy państwa członkowskiego stosują, niezależnie od przepisów niniejszego rozporządzenia, środki tymczasowe przewidziane w prawie tego państwa członkowskiego, włącznie ze środkami zabezpieczającymi, w odniesieniu do osób lub mienia znajdujących się w tym państwie, nawet jeśli na podstawie niniejszego rozporządzenia rozpoznanie sprawy co do istoty należy do jurysdykcji sądu innego państwa członkowskiego.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, tracą moc, gdy sąd państwa członkowskiego, do którego jurysdykcji należy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem rozpoznanie sprawy co do istoty, podjął środki, które uważa za właściwe.

ROZDZIAŁ III

UZNAWANIE I WYKONYWANIE

SEKCJA 1

Uznawanie

Artykuł 21

Uznawanie orzeczeń

1. Orzeczenie wydane w jednym państwie członkowskim jest uznawane w innych państwach członkowskich bez potrzeby przeprowadzania specjalnego postępowania.

2. W szczególności, oraz bez uszczerbku dla ust. 3, nie wymaga się przeprowadzania specjalnego postępowania dla celów dokonywania wpisów w księgach stanu cywilnego państwa członkowskiego na podstawie wydanego w innym państwie członkowskim orzeczenia o rozwodzie, separacji lub unieważnieniu małżeństwa, od którego zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego nie mogą zostać wniesione żadne dalsze środki zaskarżenia.

3. Bez uszczerbku dla sekcji 4, każda zainteresowana strona może wystąpić w trybie postępowania przewidzianego w sekcji 2 z wnioskiem o ustalenie, że orzeczenie podlega lub nie podlega uznaniu.

Właściwość miejscową sądu znajdującego się w wykazie przekazanym Komisji zgodnie z art. 68 przez każde z państw członkowskich określana jest przez prawo krajowe państwa członkowskiego, w którym wniesiono wniosek o uznanie albo nieuznanie orzeczenia.

4. Jeżeli kwestia uznania orzeczenia zostaje podniesiona przed sądem państwa członkowskiego jako kwestia wstępna, sąd ten może ją rozstrzygnąć.

Artykuł 22

Podstawy nieuznania orzeczenia dotyczącego rozwodu, separacji lub unieważnienia małżeństwa

Orzeczenia dotyczącego rozwodu, separacji lub unieważnienia małżeństwa nie uznaje się:

- a) jeżeli takie uznanie jest oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie;
- b) jeżeli zostało wydane zaocznie, jeśli stronie przeciwnej nie doręczono pisma wszczynającego postępowanie lub pisma

równorzędnego w czasie i w sposób umożliwiający jej przygotowanie obrony, chyba że zostanie ustalone, że strona przeciwna jednoznacznie zgadza się z orzeczeniem;

- c) jeżeli orzeczenia nie da się pogodzić z orzeczeniem wydanym w postępowaniu między tymi samymi stronami w państwie członkowskim, w którym wystąpiono o uznanie; lub
- d) jeżeli orzeczenia nie da się pogodzić z wcześniejszym orzeczeniem wydanym w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim między tymi samymi stronami, o ile to wcześniejsze orzeczenie spełnia warunki niezbędne do jego uznania w państwie członkowskim, w którym wystąpiono o uznanie.

Artykuł 23

Podstawy nieuznania orzeczenia dotyczącego odpowiedzialności rodzicielskiej

Orzeczenia dotyczącego odpowiedzialności rodzicielskiej nie uznaje się:

- a) jeżeli takie uznanie jest oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie, biorąc pod uwagę dobro dziecka;
- b) jeżeli orzeczenie, z wyjątkiem przypadków niecierpiących zwłoki, zostało wydane bez zapewnienia dziecku możliwości bycia wysłuchanym, z naruszeniem podstawowych zasad postępowania w państwie członkowskim, w którym wystąpiono o uznanie;
- c) jeżeli zostało wydane zaocznie, jeśli osobie nieobecnej nie doręczono pisma wszczynającego postępowanie lub pisma równorzędnego w czasie i w sposób umożliwiający jej przygotowanie obrony, chyba że zostanie ustalone, że taka osoba jednoznacznie zgadza się z orzeczeniem;
- d) na wniosek jakiegokolwiek osoby twierdzącej, że orzeczenie stanowi naruszenie jej odpowiedzialności rodzicielskiej, jeżeli orzeczenie zostało wydane bez zapewnienia tej osobie możliwości bycia wysłuchaną;
- e) jeżeli orzeczenia nie da się pogodzić z późniejszym orzeczeniem dotyczącym odpowiedzialności rodzicielskiej, wydanym w państwie członkowskim, w którym wystąpiono o uznanie;
- f) jeżeli orzeczenia nie da się pogodzić z późniejszym orzeczeniem dotyczącym odpowiedzialności rodzicielskiej, wydanym w innym państwie członkowskim lub w kraju trzecim, w którym dziecko ma zwykły pobyt, o ile to późniejsze orzeczenie spełnia warunki niezbędne do jego uznania w państwie członkowskim, w którym wystąpiono o uznanie;

lub

- g) jeżeli nie przestrzegano procedur określonych w art. 56.

Artykuł 24

Zakaz badania jurysdykcji państwa członkowskiego pochodzenia

Jurysdykcja sądu państwa członkowskiego pochodzenia orzeczenia nie może być badana. Badanie zgodności z porządkiem publicznym, o którym mowa w art. 22 lit. a) i art. 23 lit. a), nie może rozciągać się na przepisy o jurysdykcji przewidziane w art. 3–14.

Artykuł 25

Różnice w prawie mającym zastosowanie

Uznania orzeczenia nie można odmówić z tego powodu, że zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym wystąpiono o uznanie, rozwód, separacja lub unieważnienie małżeństwa byłyby niedopuszczalne przy wzięciu za podstawę tego samego stanu faktycznego.

Artykuł 26

Wyłączenie kontroli merytorycznej

Orzeczenie nie może być w żadnym wypadku przedmiotem kontroli merytorycznej.

Artykuł 27

Zawieszenie postępowania

1. Sąd państwa członkowskiego, do którego wystąpiono o uznanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim, może zawiesić postępowanie, jeżeli od orzeczenia został wniesiony zwyczajny środek zaskarżenia.

2. Sąd państwa członkowskiego, do którego wystąpiono o uznanie orzeczenia wydanego w Irlandii lub w Zjednoczonym Królestwie, może zawiesić postępowanie, jeżeli wykonanie orzeczenia zostało wstrzymane w państwie członkowskim pochodzenia z powodu wniesienia środka zaskarżenia.

SEKCJA 2

Wniosek o stwierdzenie wykonalności

Artykuł 28

Orzeczenia podlegające wykonaniu

1. Orzeczenie w sprawie wykonywania odpowiedzialności rodzicielskiej wobec dziecka wydane w jednym państwie członkowskim oraz w tym państwie wykonalne i które zostało doręczone, jest wykonywane w innym państwie członkowskim, jeżeli jego wykonalność w tym państwie została stwierdzona na wniosek którejkolwiek zainteresowanej strony.

2. Jednakże w Zjednoczonym Królestwie orzeczenie takie jest wykonywane w Anglii i Walii, w Szkocji lub w Irlandii Północnej tylko wtedy, jeżeli na wniosek którejkolwiek zainteresowanej strony zostało zarejestrowane do wykonania w tej części Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 29

Właściwość miejscowa sądu

1. Wniosek o stwierdzenie wykonalności wnosi się do sądu znajdującego się w wykazie przekazanym Komisji zgodnie z art. 68 przez każde z państw członkowskich.

2. Właściwość miejscową sądu określa się na podstawie zwykłego pobytu osoby, przeciwko której ma być uzyskane wykonanie, lub na podstawie zwykłego pobytu dziecka, którego dotyczy wniosek.

Jeżeli żadne z miejsc, o których mowa w powyższym akapicie, nie znajduje się w państwie członkowskim wykonania, właściwość miejscową określa się na podstawie miejsca wykonania.

Artykuł 30

Postępowanie

1. Do postępowania w sprawie wnoszenia wniosku stosuje się prawo państwa członkowskiego wykonania.

2. Wnioskodawca wskazuje do celów doręczenia adres w okręgu sądu, do którego wnosi wniosek. Jeżeli jednak prawo państwa członkowskiego wykonania nie przewiduje wskazywania takiego adresu, wnioskodawca ustanawia pełnomocnika do doręczeń.

3. Do wniosku dołącza się dokumenty, o których mowa w art. 37 i 39.

Artykuł 31

Orzeczenie sądu

1. Sąd, do którego wniesiono wniosek, niezwłocznie wydaje orzeczenie. Ani osoba, przeciwko której ma być uzyskane wykonanie, ani dziecko, nie mają możliwości złożenia w tym stadium postępowania jakiegokolwiek oświadczenia dotyczącego wniosku.

2. Wniosek może być oddalony tylko z powodu jednej z przyczyn przewidzianych w art. 22, 23 i 24.

3. Orzeczenie nie może być w żadnym wypadku przedmiotem kontroli merytorycznej.

Artykuł 32

Zawiadomienie o orzeczeniu

Właściwy urzędnik sądowy niezwłocznie zawiadamia wnioskodawcę o orzeczeniu wydanym po rozpatrzeniu wniosku, zgodnie z procedurą przewidzianą przez prawo państwa członkowskiego wykonania.

Artykuł 33

Środek zaskarżenia

1. Każda ze stron może wnieść środek zaskarżenia od orzeczenia rozstrzygającego o wniosku o stwierdzenie wykonalności.

2. Środek zaskarżenia wnosi się do sądu znajdującego się w wykazie przekazanym Komisji zgodnie z art. 68 przez każde z państw członkowskich.

3. Środek zaskarżenia jest rozpoznawany zgodnie z przepisami właściwymi dla postępowania spornego.

4. Jeżeli środek zaskarżenia wniesiony jest przez osobę, która wystąpiła z wnioskiem o stwierdzenie wykonalności, strona, przeciwko której ma być uzyskane wykonanie, zostaje wezwana do stawienia się w sądzie rozpoznającym środek zaskarżenia. Jeżeli taka osoba nie stawia się w sądzie, stosuje się przepisy art. 18.

5. Środek zaskarżenia przeciwko stwierdzeniu wykonalności musi zostać wniesiony w ciągu miesiąca od jego doręczenia. Jeżeli strona, przeciwko której ma być uzyskane wykonanie, ma zwykły pobyt w państwie członkowskim innym niż to, w którym nastąpiło stwierdzenie wykonalności, termin do wniesienia środka zaskarżenia wynosi dwa miesiące i biegnie od dnia doręczenia tej stronie stwierdzenia wykonalności osobiście lub w jej miejscu zamieszkania. Przedłużenie tego terminu z powodu dużej odległości jest wyłączone.

Artykuł 34

Sąd właściwy dla środka zaskarżenia oraz zaskarżenie orzeczenia rozstrzygającego o środku zaskarżenia

Orzeczenie wydane w następstwie rozpoznania środka zaskarżenia może być zaskarżone tylko w drodze postępowań, o których mowa w wykazie przekazanym Komisji zgodnie z art. 68 przez każde z państw członkowskich.

Artykuł 35

Zawieszenie postępowania

1. Sąd rozpoznający środek zaskarżenia zgodnie z art. 33 lub 34 może zawiesić postępowanie na wniosek strony, przeciwko której ma być uzyskane wykonanie, jeżeli w państwie członkowskim pochodzenia został wniesiony od orzeczenia zwyczajny środek zaskarżenia lub jeżeli termin do wniesienia takiego środka zaskarżenia jeszcze nie upłynął. W tym ostatnim przypadku sąd może wyznaczyć termin, w którym środek zaskarżenia powinien być wniesiony.

2. Jeżeli orzeczenie zostało wydane w Irlandii lub Zjednoczonym Królestwie, każdy środek zaskarżenia dopuszczalny w państwie członkowskim pochodzenia uważa się za zwyczajny środek zaskarżenia na potrzeby ust. 1.

Artykuł 36

Wykonanie częściowe

1. Jeżeli orzeczenie rozstrzygnęło o kilku dochodzonych roszczeniach i nie można zezwolić na wykonanie orzeczenia w całości, sąd zezwala na jego wykonanie w odniesieniu do jednego lub kilku roszczeń.

2. Wnioskodawca może także wnosić o częściowe wykonanie.

SEKCJA 3

Przepisy wspólne dla sekcji 1 i 2

Artykuł 37

Dokumenty

1. Strona, która występuje o uznanie albo nieuznanie orzeczenia lub stwierdzenie wykonalności, przedstawia:

a) odpis orzeczenia, który spełnia warunki niezbędne do ustalenia jego autentyczności;

oraz

b) zaświadczenie, o którym mowa w art. 39.

2. Ponadto w przypadku orzeczenia wydanego w postępowaniu zaocznym strona, która występuje o uznanie orzeczenia lub stwierdzenie jego wykonalności, przedstawia:

a) oryginał lub uwierzytelniony odpis dokumentu, z którego wynika, że pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne zostało doręczony stronie, która nie stawiała się w sądzie;

lub

b) dokumentu wskazującego, że strona przeciwna jednoznacznie zgadza się z orzeczeniem.

Artykuł 38

Brak dokumentów

1. Jeżeli dokumenty wskazane w art. 37 ust. 1 lit. b) lub ust. 2 nie są przedstawione, sąd może wyznaczyć termin do ich przedstawienia, poprzestać na dokumentach równorzędnych lub, jeśli uzna, że informacje, które otrzymał wcześniej, są wystarczające, zwolnić od obowiązku przedstawienia dokumentów.

2. Na żądanie sądu dostarcza się tłumaczenia tych dokumentów. Tłumaczenia powinny być uwierzytelnione przez osobę do tego uprawnioną w jednym z państw członkowskich.

Artykuł 39

Zaświadczenie dotyczące orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz orzeczeń w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej

Właściwy sąd albo właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia wystawia zaświadczenie na wniosek uprawnionej strony, przy użyciu formularza znajdującego się w załączniku I (orzeczenia w sprawach małżeńskich) lub w załączniku II (orzeczenia w sprawach odpowiedzialności rodzicielskiej).

SEKCJA 4

Wykonalność określonych orzeczeń dotyczących prawa do osobistej styczności z dzieckiem oraz określonych orzeczeń, w których zarządzono powrót dziecka

Artykuł 40

Zakres stosowania

1. Niniejsza sekcja ma zastosowanie do:

a) prawa do osobistej styczności z dzieckiem;

oraz

b) powrotu dziecka na skutek orzeczenia wydanego zgodnie z art. 11 ust. 8.

2. Podmiot odpowiedzialności rodzicielskiej może bez naruszania przepisów niniejszej sekcji wnosić o uznanie i wykonanie orzeczenia zgodnie z przepisami sekcji 1 i 2 niniejszego rozdziału.

Artykuł 41

Prawo do osobistej styczności z dzieckiem

1. Prawo do osobistej styczności z dzieckiem, o którym mowa w art. 40 ust. 1 lit. a), przyznane w wykonalnym orzeczeniu wydanym w jednym państwie członkowskim jest uznawane i wykonalne w innym państwie członkowskim bez potrzeby stwierdzenia wykonalności oraz bez możliwości sprzeciwienia się uznaniu, jeżeli orzeczenie uzyskało zaświadczenie w państwie członkowskim pochodzenia zgodnie z ust. 2.

Nawet jeżeli prawo krajowe nie przewiduje wykonalności orzeczenia przyznającego prawo do osobistej styczności z mocy samego prawa, sąd państwa członkowskiego pochodzenia może stwierdzić wykonalność orzeczenia, niezależnie od wniesienia jakiegokolwiek środka zaskarżenia.

2. Sędzia wydaje zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, przy użyciu formularza znajdującego się w załączniku III (zaświadczenie dotyczące prawa do osobistej styczności z dzieckiem) tylko wtedy, gdy:

a) w przypadku postępowania zaocznego, pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne zostało doręczone osobie, która nie stawiała się w sądzie, we właściwym czasie i w sposób umożliwiający jej przygotowanie obrony, lub pismo zostało doręczone osobie, ale nie zachowano tych warunków, a ustalono jednak, że osoba jednoznacznie zgadza się z orzeczeniem;

b) wszystkie strony, których to dotyczy, miały możliwość bycia wysłuchanymi;

oraz

c) dziecko miało możliwość bycia wysłuchanym, o ile nie uznano tego za niewłaściwe ze względu na jego wiek lub stopień dojrzałości.

Formularz wypełnia się w języku, w którym sporządzono orzeczenie.

3. Jeżeli prawo do osobistej styczności z dzieckiem dotyczy – w chwili ogłoszenia orzeczenia – sytuacji o charakterze transgranicznym, zaświadczenie wydaje się z urzędu, gdy tylko orzeczenie staje się wykonalne lub tylko tymczasowo wykonalne. Jeżeli charakter transgraniczny sytuacji pojawia się dopiero później, zaświadczenie wydaje się na wniosek jednej ze stron.

Artykuł 42

Powrót dziecka

1. Powrót dziecka, o którym mowa w art. 40 ust. 1 lit. b), zarządzony w wykonalnym orzeczeniu wydanym w jednym państwie członkowskim, jest uznawany i wykonalny w innym państwie członkowskim, bez potrzeby stwierdzenia wykonalności oraz bez możliwości sprzeciwienia się uznaniu, jeżeli orzeczenie uzyskało zaświadczenie w państwie członkowskim pochodzenia zgodnie z ust. 2.

Nawet jeżeli prawo krajowe nie przewiduje wykonalności orzeczenia zarządzającego powrót dziecka, o którym mowa w art. 11 lit. b) pkt 8, niezależnie od wniesienia jakiegokolwiek środka zaskarżenia, sąd państwa członkowskiego pochodzenia może stwierdzić wykonalność orzeczenia.

2. Sędzia, który wydał orzeczenie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 lit. b), wystawia zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, tylko wtedy, gdy:

a) dziecko miało możliwość bycia wysłuchanym, o ile nie uznano tego za niewłaściwe ze względu na jego wiek lub stopień dojrzałości;

b) strony miały możliwość bycia wysłuchanymi; oraz

c) wydając orzeczenie, sąd uwzględnił podstawy i środki dowodowe, na podstawie których wydano orzeczenie zgodnie z art. 12 konwencji haskiej z 1980 r.

W przypadku gdy sąd lub inny organ podejmuje środki mające na celu zapewnienie ochrony dziecka po jego powrocie do państwa zwykłego pobytu, należy je wymienić w zaświadczeniu.

Sędzia wydaje zaświadczenie z urzędu, przy użyciu formularza znajdującego się w załączniku IV (zaświadczenie w sprawie powrotu dziecka).

Formularz wypełnia się w języku, w którym sporządzono orzeczenie.

Artykuł 43

Sprostowanie zaświadczenia

1. Do sprostowania zaświadczenia zastosowanie ma prawo państwa członkowskiego pochodzenia.

2. Na wystawienie zaświadczenia zgodnie z art. 41 ust. 1 lub art. 42 ust. 1 nie przysługują żadne środki zaskarżenia.

Artykuł 44

Skuteczność zaświadczenia

Zaświadczenie jest skuteczne tylko w ramach wykonalności orzeczenia.

Artykuł 45

Dokumenty

1. Strona, która wnosi o wykonanie orzeczenia, przedstawia:

a) odpis orzeczenia, który spełnia warunki niezbędne do ustalenia jego autentyczności;

oraz

b) zaświadczenie, o którym mowa w art. 41 ust. 1 lub w art. 42 ust. 1.

2. Na potrzeby niniejszego artykułu:

— do zaświadczenia, o którym mowa w art. 41 ust. 1, dołącza się tłumaczenie pkt 12 dotyczącego warunków wykonywania prawa do osobistej styczności z dzieckiem,

— do zaświadczenia, o którym mowa w art. 42 ust. 1, dołącza się tłumaczenie pkt 14 dotyczącego warunków wdrażania środków podjętych w celu zapewnienia powrotu dziecka.

Tłumaczenie dokonane jest w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego wykonania, bądź w jakimkolwiek innym języku wyraźnie przez państwo członkowskie wykonania dopuszczonym. Tłumaczenie jest uwierzytelnione przez osobę do tego uprawnioną w jednym z państw członkowskich.

SEKCJA 5

Dokumenty urzędowe oraz porozumienia

Artykuł 46

Dokumenty urzędowe, które zostały sporządzone i są wykonalne w jednym państwie członkowskim, jak również porozumienia między stronami, które są wykonalne w państwie członkowskim, w którym zostały zawarte, uznaje się i stwierdza ich wykonalność na tych samych warunkach jak orzeczenia.

SEKCJA 6

Pozostałe przepisy

Artykuł 47

Postępowanie w sprawie wykonania orzeczenia

1. Do postępowania w sprawie wykonania orzeczenia właściwe jest prawo państwa członkowskiego wykonania.

2. Każde orzeczenie wydane przez sąd innego państwa członkowskiego oraz którego wykonalność została stwierdzona zgodnie z przepisami sekcji 2 lub dla którego wydano zaświadczenie zgodnie z art. 41 ust. 1 lub z art. 42 ust. 1, podlega wykonaniu na tych samych warunkach, które stosuje się do orzeczeń wydanych w tym państwie członkowskim.

W szczególności, orzeczenie, dla którego wydano zaświadczenie zgodnie z art. 41 ust. 1 lub z art. 42 ust. 1, nie może podlegać wykonaniu, jeżeli nie da się go pogodzić z późniejszym wykonalnym orzeczeniem.

Artykuł 48

Warunki wykonywania prawa do osobistej styczności z dzieckiem

1. Sądy państwa członkowskiego wykonania mogą określać warunki wykonywania prawa do osobistej styczności z dzieckiem, jeżeli niezbędne ustalenia nie zostały lub nie zostały dostatecznie określone w orzeczeniu wydanym przez sądy państwa członkowskiego mającego jurysdykcję dla rozpoznania sprawy co do istoty i pod warunkiem, że nie naruszy to istotnych elementów orzeczenia.

2. Warunki określone zgodnie z ust. 1 tracą moc na podstawie późniejszego orzeczenia sądów państwa członkowskiego, do których jurysdykcji należy rozpoznanie sprawy co do istoty.

Artykuł 49

Koszty

Przepisy niniejszego rozdziału, z wyjątkiem przepisów sekcji 4, mają także zastosowanie do ustalania kosztów postępowania wszczętego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz do wykonania postanowienia w sprawie takich kosztów.

Artykuł 50

Zwolnienie od kosztów procesowych

Powód lub wnioskodawca, który korzystał w państwie członkowskim pochodzenia z całkowitej lub częściowej pomocy prawnej lub ze zwolnienia od kosztów i opłat, ma prawo do korzystania w postępowaniach przewidzianych w art. 21, 28, 41, 42 i 48 z najkorzystniejszej pomocy prawnej lub ze zwolnienia od kosztów i opłat w najszerszym zakresie przewidzianym w prawie państwa członkowskiego wykonania.

Artykuł 51

Kaucja na zabezpieczenie kosztów procesu lub depozyt

Na stronę, która w jednym państwie członkowskim wnosi o wykonanie orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim, nie można nałożyć obowiązku złożenia kaucji na zabezpieczenie kosztów procesu lub depozytu, niezależnie od ich nazwy, z następujących powodów:

- a) ponieważ nie ma ona zwykłego pobytu w państwie członkowskim, w którym wystąpiono o wykonanie; lub
- b) ponieważ nie ma ona obywatelstwa tego państwa członkowskiego albo, jeżeli wystąpiono o wykonanie w Zjednoczonym Królestwie lub Irlandii, nie ma swego „domicile” w jednym z tych państw członkowskich.

Artykuł 52

Legalizacja lub inne podobne formalności

Dokumenty, o których mowa w art. 37, 38 i 45, oraz dokument pełnomocnictwa procesowego nie wymagają legalizacji ani innej podobnej formalności.

ROZDZIAŁ IV

WSPÓŁPRACA MIĘDZY ORGANAMI CENTRALNYMI W SPRAWACH ODPOWIEDZIALNOŚCI RODZICIELSKIEJ

Artykuł 53

Wyznaczanie organów centralnych

Każde państwo członkowskie wyznacza jeden lub większą liczbę organów centralnych, które pomagają w stosowaniu

niniejszego rozporządzenia, oraz określa właściwość miejscową oraz rzeczową każdego z nich. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło więcej niż jeden organ centralny, należy z zasady kontaktować się bezpośrednio z odpowiednim właściwym organem centralnym. Jeżeli skontaktowano się z organem centralnym, który nie jest właściwy, jest on odpowiedzialny za przekazanie wiadomości do właściwego organu centralnego i odpowiednio za powiadomienie o tym nadawcy.

Artykuł 54

Zadania ogólne

Organy centralne udostępniają informacje o krajowych przepisach prawnych i postępowaniach oraz podejmują środki w celu poprawy stosowania niniejszego rozporządzenia i wzmocnienia współpracy między organami centralnymi. W tym celu wykorzystuje się Europejską Sieć Sądową w sprawach cywilnych i handlowych utworzoną na mocy decyzji 2001/470/WE.

Artykuł 55

Współpraca w sprawach specyficznych dla odpowiedzialności rodzicielskiej

Organy centralne, na wniosek organu centralnego innego państwa członkowskiego albo podmiotu odpowiedzialności rodzicielskiej, współpracują w określonych sprawach, aby osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia. W tym celu podejmują, bezpośrednio lub za pośrednictwem organów publicznych lub innych podmiotów, zgodnie z przepisami państwa członkowskiego w zakresie ochrony danych osobowych, odpowiednie czynności, aby:

- a) zbierać i wymieniać się informacjami dotyczącymi:
 - (i) sytuacji dziecka;
 - (ii) toczących się postępowań; lub
 - (iii) wydanych orzeczeń dotyczących dziecka;
- b) dostarczać informacji i pomocy podmiotom odpowiedzialności rodzicielskiej, które na ich terytorium wnoszą o uznanie i wykonanie orzeczenia, w szczególności dotyczącego prawa do osobistej styczności z dzieckiem i powrotu dziecka;
- c) ułatwiać kontaktowanie się między sądami, w szczególności w celu zastosowania art. 11 ust. 6 i 7 oraz art. 15;
- d) dostarczać informacje i pomoc, które są niezbędne sądom w celu zastosowania art. 56; oraz
- e) ułatwiać zawieranie porozumień między podmiotami odpowiedzialności rodzicielskiej poprzez mediację lub inne środki, oraz ułatwiać współpracę transgraniczną w tym celu.

Artykuł 56

Umieszczenie dziecka poza rodziną w innym państwie członkowskim

1. Jeżeli sąd mający jurysdykcję zgodnie z art. 8–15 rozważa umieszczenie dziecka w placówce opiekuńczej lub w rodzinie zastępczej i jeżeli dziecko ma być umieszczone w innym państwie członkowskim, sąd konsultuje się uprzednio z organem centralnym lub z innym właściwym organem w tym innym państwie członkowskim, o ile interwencja organu publicznego wymagana jest w tym państwie członkowskim w sprawach krajowych dotyczących umieszczenia dziecka poza rodziną.

2. Orzeczenie w sprawie umieszczenia dziecka poza rodziną, o którym mowa w ust. 1, może być wydane we wzywającym państwie członkowskim tylko wtedy, gdy właściwy organ państwa wezwanego zgodził się na takie umieszczenie.

3. Do procedur konsultacji lub zgody, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy prawa krajowego państwa wezwanego.

4. Jeżeli organ właściwy zgodnie z art. 8–15 postanawia o umieszczeniu dziecka w rodzinie zastępczej i jeżeli dziecko ma być umieszczone w innym państwie członkowskim, a interwencja organu publicznego nie jest wymagana w tym państwie członkowskim w sprawach krajowych dotyczących umieszczenia dziecka poza rodziną, organ właściwy powiadamia o tym organ centralny lub inny właściwy organ tego państwa członkowskiego.

Artykuł 57

Spółność pracy

1. Każdy podmiot odpowiedzialności rodzicielskiej może zgodnie z art. 55 złożyć wniosek o pomoc do każdego organu centralnego państwa członkowskiego, w którym ma zwykły pobyt, albo do organu centralnego państwa członkowskiego, w którym dziecko ma zwykły pobyt lub w którym się znajduje. Wniosek zawiera na ogół wszelkie dostępne informacje mające znaczenie dla jego realizacji. Jeżeli wniosek o pomoc dotyczy uznania i wykonania orzeczenia dotyczącego odpowiedzialności rodzicielskiej, które wchodzi w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, podmiot odpowiedzialności rodzicielskiej dołącza do wniosku odpowiednie zaświadczenia przewidziane w art. 39, art. 41 ust. 1 lub art. 42 ust. 1.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o języku lub językach urzędowych instytucji Wspólnoty, innych niż własne języki urzędowe, które mogą dopuścić w kontaktach z organami centralnymi.

3. Pomoc udzielona przez organy centralne zgodnie z art. 55 jest nieodpłatna.

4. Każdy organ centralny ponosi swoje własne koszty.

Artykuł 58

Posiedzenia

1. W celu ułatwienia stosowania niniejszego rozporządzenia organy centralne zbierają się regularnie na posiedzeniach.

2. Posiedzenia te zwołuje się zgodnie z decyzją 2001/470/WE ustanawiającą Europejską Sieć Sądową w sprawach cywilnych i handlowych.

ROZDZIAŁ V

STOSUNEK DO INNYCH REGULACJI PRAWNYCH

Artykuł 59

Stosunek do innych regulacji prawnych

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 60, 61, 62 oraz ust. 2 niniejszego artykułu, niniejsze rozporządzenie zastępuje dla państw członkowskich konwencje istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zawarte między dwoma lub większą ilością państw członkowskich i dotyczące spraw uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu.

2. a) Finlandia i Szwecja mają możliwość złożenia oświadczenia, że Konwencja z dnia 6 lutego 1931 r. między Danią, Finlandią, Islandią, Norwegią i Szwecją zawierająca postanowienia z zakresu prawa międzynarodowego prywatnego dotyczące małżeństwa, adopcji i opieki wraz z Protokołem końcowym, będzie miała zastosowanie w ich wzajemnych stosunkach, w całości lub w części, w miejsce przepisów niniejszego rozporządzenia. Oświadczenia te są załączone do niniejszego rozporządzenia i opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wymienione państwa członkowskie mogą w każdej chwili wycofać swoje oświadczenia, w całości lub w części.

b) Przestrzegana jest zasada niedyskryminacji obywateli Unii ze względu na przynależność państwową.

c) Zasady jurysdykcji w przyszłych umowach, które mają być zawarte między państwami członkowskimi, o których mowa w lit. a), dotyczących spraw uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu, są zgodne z przepisami jurysdykcyjnymi określonymi w niniejszym rozporządzeniu.

d) Orzeczenia wydane w którymkolwiek z państw nordyckich, które złożyły oświadczenie przewidziane w lit. a), w oparciu o podstawę jurysdykcji odpowiadającą jednej z podstaw jurysdykcji określonych w rozdziale II niniejszego rozporządzenia, są uznawane i wykonywane w innych państwach członkowskich zgodnie z przepisami określonymi w rozdziale III niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji:

a) kopie umów oraz jednolitych ustaw wykonawczych do tych umów, o których mowa w ust. 2 lit. a) i c);

b) każde wypowiedzenie lub zmianę tych umów lub jednolitych ustaw.

Artykuł 60

Stosunek do określonych konwencji wielostronnych

W stosunkach między państwami członkowskimi niniejsze rozporządzenie ma pierwszeństwo przed poniższymi konwencjami w zakresie, w jakim dotyczą one spraw uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu:

a) Konwencją haską z dnia 5 października 1961 r. o właściwości organów i prawie właściwym w zakresie ochrony małoletnich;

b) Konwencją luksemburską z dnia 8 września 1967 r. o uznawaniu orzeczeń w sprawach małżeńskich;

c) Konwencją haską z dnia 1 czerwca 1970 r. o uznawaniu rozwodów i separacji;

d) Europejską konwencją z dnia 20 maja 1980 r. o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem oraz o przywracaniu pieczy nad dzieckiem;

oraz

e) Konwencją haską z dnia 25 października 1980 r. dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę.

Artykuł 61

Stosunek do Konwencji haskiej z dnia 19 października 1996 r. o właściwości, prawie właściwym, uznawaniu, wykonywaniu i współpracy w dziedzinie odpowiedzialności rodzicielskiej i środków ochrony dzieci

W stosunku do Konwencji haskiej z dnia 19 października 1996 r. o właściwości, prawie właściwym, uznawaniu, wykonywaniu i współpracy w dziedzinie odpowiedzialności rodzicielskiej i środków ochrony dzieci, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie:

- a) jeżeli dane dziecko ma zwykły pobyt na terytorium państwa członkowskiego;
- b) w kwestiach uznawania i wykonywania orzeczeń wydanych przez właściwy sąd państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, nawet jeśli dane dziecko ma zwykły pobyt na terytorium państwa trzeciego, które jest stroną wymienionej konwencji.

Artykuł 62

Zakres skuteczności

1. Umowy i konwencje, o których mowa w art. 59 ust. 1, art. 60 i 61 pozostają w mocy w odniesieniu do spraw, których nie reguluje niniejsze rozporządzenie.
2. Konwencje wymienione w art. 60, w szczególności konwencja haska z 1980 r., pozostają w mocy między państwami członkowskimi, które są ich stronami, z zastrzeżeniem art. 60.

Artykuł 63

Traktaty ze Stolicą Apostolską

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie bez uszczerbku dla traktatu międzynarodowego (konkordatu) między Stolicą Apostolską a Portugalią, podpisanego w Watykanie w dniu 7 maja 1940 r.
2. Orzeczenie o nieważności małżeństwa wydane zgodnie z traktatem, o którym mowa w ust. 1, uznawane jest w państwach członkowskich na warunkach określonych w rozdziale III sekcja 1.
3. Przepisy ust. 1 i 2 mają również zastosowanie do następujących traktatów międzynarodowych (konkordatów) ze Stolicą Apostolską:
 - a) „Concordato lateranense” z dnia 11 lutego 1929 r. między Włochami a Stolicą Apostolską, zmienionego porozumieniem, wraz z Protokołem dodatkowym podpisanym w Rzymie w dniu 18 lutego 1984 r.;
 - b) Porozumienia z dnia 3 stycznia 1979 r. między Stolicą Apostolską a Hiszpanią dotyczącego spraw prawnych.
4. Do uznawania orzeczeń przewidzianych w ust. 2 we Włoszech lub w Hiszpanii mogą mieć zastosowanie te same postępowania i kontrole, które mają zastosowanie w odniesieniu do orzeczeń sądów kościelnych wydawanych zgodnie z traktatami międzynarodowymi zawartymi ze Stolicą Apostolską, o których mowa w ust. 3.

5. Państwa członkowskie przekazują Komisji:

- a) kopie traktatów, o których mowa w ust. 1 i 3;
- b) każde wypowiedzenie lub zmianę tych traktatów.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 64

1. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie jedynie do postępowań sądowych, dokumentów urzędowych i porozumień między stronami, które zostały wszczęte, sporządzone lub zawarte po rozpoczęciu stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 72.
2. Orzeczenia wydane po dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia w postępowaniach wszczętych przed tym dniem, ale po dniu wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1347/2000, są uznawane i wykonywane zgodnie z przepisami rozdziału III niniejszego rozporządzenia, jeżeli sąd miał jurysdykcję na podstawie zasad jurysdykcyjnych, które są zgodne z zasadami jurysdykcyjnymi przewidzianymi w rozdziale II niniejszego rozporządzenia lub w rozporządzeniu (WE) nr 1347/2000, lub w konwencji zawartej między państwem członkowskim pochodzenia i wezwanym państwem członkowskim, obowiązującej w chwili wszczęcia postępowania.
3. Orzeczenia wydane przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia w postępowaniach wszczętych po wejściu w życie rozporządzenia (WE) nr 1347/2000 są uznawane i wykonywane zgodnie z przepisami rozdziału III niniejszego rozporządzenia, o ile ich przedmiotem jest rozwód, separacja lub unieważnienie małżeństwa, lub odpowiedzialność rodzicielska w odniesieniu do dzieci obojga małżonków przy okazji takich postępowań w sprawach małżeńskich.
4. Orzeczenia wydane przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, ale po dniu wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 1347/2000 w postępowaniach wszczętych przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 1347/2000, są uznawane i wykonywane zgodnie z przepisami rozdziału III niniejszego rozporządzenia, o ile ich przedmiotem jest rozwód, separacja lub unieważnienie małżeństwa, lub odpowiedzialność rodzicielska w odniesieniu do dzieci obojga małżonków przy okazji takich postępowań w sprawach małżeńskich oraz o ile sąd miał jurysdykcję na podstawie zasad jurysdykcyjnych, które są zgodne z przepisami jurysdykcyjnymi przewidzianymi w rozdziale II niniejszego rozporządzenia lub w rozporządzeniu (WE) nr 1347/2000, lub w konwencji zawartej między państwem członkowskim pochodzenia i wezwanym państwem członkowskim, obowiązującej w chwili wszczęcia postępowania.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 65

Przebieg

Najpóźniej w dniu 1 stycznia 2012 r., a następnie co pięć lat, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia, na podstawie informacji dostarczonych przez państwa członkowskie. W razie potrzeby sprawozdaniu towarzyszą propozycje dostosowania.

Artykuł 66

Państwa członkowskie o dwóch lub więcej systemach prawnych

W stosunku do państwa członkowskiego, w którym dwa lub więcej systemów prawnych lub zbiorów przepisów dotyczących spraw uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie na obszarze różnych jednostek terytorialnych:

- a) każde odniesienie do zwykłego pobytu w tym państwie członkowskim dotyczy zwykłego pobytu w jednostce terytorialnej;
- b) każde odniesienie do przynależności państwowej lub, w wypadku Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, do „domicile” dotyczy jednostki terytorialnej określonej przez prawo tego państwa;
- c) każde odniesienie do organu państwa członkowskiego dotyczy organu jednostki terytorialnej w ramach danego państwa;
- d) każde odniesienie do przepisów wezwanego państwa członkowskiego dotyczy przepisów jednostki terytorialnej, w której odwołuje się do jurysdykcji, uznania lub wykonania.

Artykuł 67

Informacje o organach centralnych oraz dopuszczonych językach

Państwa członkowskie przekazują Komisji w ciągu trzech miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia:

- a) nazwy i adresy organów centralnych oraz sposoby kontaktowania się z nimi, zgodnie z art. 53;
- b) informacje o językach dopuszczonych w kontaktach z organami centralnymi, zgodnie z art. 57 ust. 2;

oraz

- c) informacje o językach dopuszczonych w przypadku zaświadczeń dotyczących prawa do osobistej styczności z dzieckiem, zgodnie z art. 45 ust. 2.

Państwa członkowskie zawiadamiają Komisję o wszelkich zmianach tych informacji.

Informacje te są podawane przez Komisję do publicznej wiadomości.

Artykuł 68

Informacje dotyczące sądów oraz środków zaskarżenia

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji wykazy sądów oraz środków zaskarżenia, o których mowa w art. 21, 29, 33 i 34, oraz wszelkie zmiany tych wykazów.
2. Komisja aktualizuje te informacje i udostępnia je publicznie poprzez ich opublikowanie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz w każdy inny właściwy sposób.

Artykuł 69

Zmiany w załącznikach

Wszelkie zmiany formularzy znajdujących się w załącznikach I–IV przyjmowane są zgodnie z procedurą doradczą określoną w art. 70 ust. 2.

Artykuł 70

Komitety

1. Komisja jest wspierana przez komitet (dalej zwany „komitetem”).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.
3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 71

Uchylenie rozporządzenia (WE) nr 1347/2000

1. Rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Wszelkie odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1347/2000 traktuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się je zgodnie z tabelą porównawczą zawartą w załączniku IV.

Artykuł 72

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 marca 2005 r., z wyjątkiem art. 67, 68, 69 i 70, które stosuje się od dnia 1 sierpnia 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2003 r.

W imieniu Rady
R. CASTELLI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZAŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 39, DOTYCZĄCE ORZECZEŃ W SPRAWACH MAŁŻEŃSKICH ⁽¹⁾

1. Państwo członkowskie pochodzenia
2. Sąd lub organ wydający zaświadczenie
 - 2.1. Oznaczenie
 - 2.2. Adres
 - 2.3. Telefon/Faks/E-mail
3. Dane dotyczące małżeństwa
 - 3.1. Żona
 - 3.1.1. Nazwisko, imiona
 - 3.1.2. Adres
 - 3.1.3. Państwo i miejsce urodzenia
 - 3.1.4. Data urodzenia
 - 3.2. Mąż
 - 3.2.1. Nazwisko, imiona
 - 3.2.2. Adres
 - 3.2.3. Państwo i miejsce urodzenia
 - 3.2.4. Data urodzenia
 - 3.3. Państwo, miejsce (o ile znane) i data zawarcia małżeństwa
 - 3.3.1. Państwo zawarcia małżeństwa
 - 3.3.2. Miejsce zawarcia małżeństwa (o ile znane)
 - 3.3.3. Data zawarcia małżeństwa
4. Sąd, który wydał orzeczenie
 - 4.1. Oznaczenie sądu
 - 4.2. Siedziba sądu
5. Orzeczenie
 - 5.1. Data
 - 5.2. Sygnatura akt
 - 5.3. Rodzaj orzeczenia
 - 5.3.1. Rozwód
 - 5.3.2. Unieważnienie małżeństwa
 - 5.3.3. Separacja

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000.

5.4. Czy orzeczenie zostało wydane w postępowaniu zaocznym?

5.4.1. Nie

5.4.2. Tak ⁽¹⁾

6. Nazwiska stron, którym przyznano pomoc prawną

7. Czy według prawa państwa członkowskiego pochodzenia przeciwko orzeczeniu mogą być wniesione dalsze środki prawne?

7.1. Nie

7.2. Tak

8. Data skuteczności prawnej w państwie członkowskim, w którym orzeczenie zostało wydane

8.1. Rozwód

8.2. Separacja

Sporządzono w dnia

Podpis i/lub pieczęć służbowa

⁽¹⁾ Należy dołączyć dokumenty, o których mowa w art. 37 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK II

**ZAŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 39, DOTYCZĄCE ORZECZEŃ W SPRAWACH
ODPOWIEDZIALNOŚCI RODZICIELSKIEJ ⁽¹⁾**

1. Państwo członkowskie pochodzenia
2. Sąd lub organ wystawiający zaświadczenie
 - 2.1. Oznaczenie
 - 2.2. Adres
 - 2.3. Telefon/Faks/E-mail
3. Podmiot prawa do osobistej styczności z dzieckiem
 - 3.1. Nazwisko, imiona
 - 3.2. Adres
 - 3.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
4. Podmioty odpowiedzialności rodzicielskiej inne niż wymienione w pkt 3 ⁽²⁾
 - 4.1.
 - 4.1.1. Nazwisko, imiona
 - 4.1.2. Adres
 - 4.1.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
 - 4.2.
 - 4.2.1. Nazwisko, imiona
 - 4.2.2. Adres
 - 4.2.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
 - 4.3.
 - 4.3.1. Nazwisko, imiona
 - 4.3.2. Adres
 - 4.3.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
5. Sąd, który wydał orzeczenie
 - 5.1. Oznaczenie sądu
 - 5.2. Siedziba sądu
6. Orzeczenie
 - 6.1. Data
 - 6.2. Sygnatura akt
 - 6.3. Czy orzeczenie zostało wydane w postępowaniu zaocznym?
 - 6.3.1. Nie
 - 6.3.2. Tak ⁽²⁾
7. Dzieci, których dotyczy orzeczenie ⁽³⁾
 - 7.1. Nazwisko, imiona i data urodzenia
 - 7.2. Nazwisko, imiona i data urodzenia
 - 7.3. Nazwisko, imiona i data urodzenia
 - 7.4. Nazwisko, imiona i data urodzenia

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000.

⁽²⁾ W przypadku wspólnej pieczy osoba wskazana w pkt 3 może być także wymieniona w pkt 4.

⁽³⁾ Należy dołączyć dokumenty, o których mowa w art. 37 ust. 2.

Jeżeli orzeczenie dotyczy więcej niż czworga dzieci, należy użyć drugiego formularza.

8. Nazwiska stron, którym przyznano pomoc prawną

9. Zaświadczenie o wykonalności i doręczeniu

9.1. Czy orzeczenie jest wykonalne według prawa państwa członkowskiego pochodzenia?

9.1.1. Tak

9.1.2. Nie

9.2. Czy orzeczenie zostało doręczone stronie, przeciwko której ma być uzyskane wykonanie?

9.2.1. Tak

9.2.1.1. Nazwisko, imiona strony

9.2.1.2. Adres

9.2.1.3. Data doręczenia

9.2.2. Nie

10. Szczególne informacje w odniesieniu do orzeczeń dotyczących prawa do osobistej styczności z dzieckiem, jeżeli stwierdzenie wykonalności jest wymagane zgodnie z art. 28. Możliwość taką przewiduje art. 40 ust. 2:

10.1. Warunki wykonywania prawa do osobistej styczności z dzieckiem (w zakresie, w jakim określone w orzeczeniu)

10.1.1. Data, godzina

10.1.1.1. Początek

10.1.1.2. Koniec

10.1.2. Miejsce

10.1.3. Szczególne obowiązki podmiotu odpowiedzialności rodzicielskiej

10.1.4. Szczególne obowiązki uprawnionego do osobistej styczności z dzieckiem

10.1.5. Wszelkie ograniczenia prawa do osobistej styczności z dzieckiem

11. Szczególne informacje w odniesieniu do orzeczeń dotyczących powrotu dziecka, jeżeli stwierdzenie wykonalności jest wymagane zgodnie z art. 28. Możliwość taką przewiduje art. 40 ust. 2:

11.1. W orzeczeniu zarządzono powrót dziecka

11.2. Osoba, do której dziecko ma powrócić (w zakresie, w jakim określone w orzeczeniu)

11.2.1. Nazwisko, imiona

11.2.2. Adres

Sporządzono w dnia

Podpis i/lub pieczęć służbowa

ZAŁĄCZNIK III

**ZAŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 42 UST. 1, DOTYCZĄCE ORZECZEŃ W SPRAWACH
PRAWA DO OSOBISTEJ STYCZNOŚCI Z DZIECKIEM ⁽¹⁾**

1. Państwo członkowskie pochodzenia
2. Sąd lub organ wystawiający zaświadczenie
 - 2.1. Oznaczenie
 - 2.2. Adres
 - 2.3. Telefon/Faks/E-mail
3. Podmiot prawa do osobistej styczności z dzieckiem
 - 3.1. Nazwisko, imiona
 - 3.2. Adres
 - 3.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
4. Podmioty odpowiedzialności rodzicielskiej inne niż wymienione w pkt 3 ⁽²⁾ ⁽³⁾
 - 4.1.
 - 4.1.1. Nazwisko, imiona
 - 4.1.2. Adres
 - 4.1.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
 - 4.2.
 - 4.2.1. Nazwisko, imiona
 - 4.2.2. Adres
 - 4.2.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
 - 4.3. Pozostałe
 - 4.3.1. Nazwisko, imiona
 - 4.3.2. Adres
 - 4.3.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
5. Strona pozwana/strona przeciwna (o ile znana)
 - 5.1. Oznaczenie sądu
 - 5.2. Siedziba sądu
6. Orzeczenie
 - 6.1. Data
 - 6.2. Sygnatura akt

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000.

⁽²⁾ W wypadku wspólnej pieczy osoba wymieniona w pkt 3 może być także wymieniona w pkt 4.

⁽³⁾ Należy zakreślić pole, które dotyczy osoby, przeciwko której orzeczenie ma być wykonane.

7. Dzieci, których dotyczy orzeczenie ⁽¹⁾
 - 7.1. Nazwisko, imiona i data urodzenia
 - 7.2. Nazwisko, imiona i data urodzenia
 - 7.3. Nazwisko, imiona i data urodzenia
 - 7.4. Nazwisko, imiona i data urodzenia
8. Czy orzeczenie jest wykonalne w państwie członkowskim pochodzenia?
 - 8.1. Tak
 - 8.2. Nie
9. Jeżeli orzeczenie zostało wydane zaocznie, pismo wszczynające postępowanie lub pismo równorzędne zostało doręczone osobie, która nie stawiała się w sądzie, we właściwym czasie i w sposób umożliwiający jej przygotowanie obrony, lub pismo zostało doręczone osobie, ale nie zachowano tych warunków, a ustalono jednak, że osoba jednoznacznie zgadza się z orzeczeniem
10. Wszystkie strony miały możliwość być wysłuchane
11. Dzieci miały możliwość bycia wysłuchanymi, o ile nie uznano tego za niewłaściwe ze względu na ich wiek lub stopień dojrzałości
12. Warunki wykonywania prawa do osobistej styczności z dzieckiem (w zakresie, w jakim określone w orzeczeniu)
 - 12.1. Data, godzina
 - 12.1.1. Początek
 - 12.1.2. Koniec
 - 12.2. Miejsce
 - 12.3. Szczególne obowiązki podmiotu odpowiedzialności rodzicielskiej
 - 12.4. Szczególne obowiązki uprawnionego do osobistej styczności z dzieckiem
 - 12.5. Wszelkie ograniczenia prawa do osobistej styczności z dzieckiem
13. Nazwiska stron, którym przyznano pomoc prawną

Sporządzono w dnia

Podpis i/lub pieczęć służbowa

⁽¹⁾ Jeżeli orzeczenie dotyczy więcej niż czworga dzieci, należy użyć drugiego formularza.

ZAŁĄCZNIK IV

ZAŚWIADCZENIE, O KTÓRYM MOWA W ART. 42 UST. 1, DOTYCZĄCE ORZECZEŃ W SPRAWACH POWROTU DZIECKA ⁽¹⁾

1. Państwo członkowskie pochodzenia
2. Sąd lub organ wystawiający zaświadczenie
 - 2.1. Oznaczenie
 - 2.2. Adres
 - 2.3. Telefon/Faks/E-mail
3. Osoba, do której dziecko ma powrócić (w zakresie, w jakim określone w orzeczeniu)
 - 3.1. Nazwisko, imiona
 - 3.2. Adres
 - 3.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
4. Pomioty odpowiedzialności rodzicielskiej ⁽²⁾
 - 4.1. Matka
 - 4.1.1. Nazwisko, imiona
 - 4.1.2. Adres (jeżeli znany)
 - 4.1.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
 - 4.2. Ojciec
 - 4.2.1. Nazwisko, imiona
 - 4.2.2. Adres (jeżeli znany)
 - 4.2.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
 - 4.3. Pozostałe
 - 4.3.1. Nazwisko, imiona
 - 4.3.2. Adres (o ile znany)
 - 4.3.3. Data i miejsce urodzenia (o ile znane)
5. Strona pozwana/strona przeciwna (o ile znana)
 - 5.1. Nazwisko, imiona
 - 5.2. Adres (o ile znany)

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000.

⁽²⁾ Ten punkt jest fakultatywny.

6. Sąd, który wydał orzeczenie
 - 6.1. Oznaczenie sądu
 - 6.2. Siedziba sądu
7. Orzeczenie
 - 7.1. Data
 - 7.2. Sygnatura akt
8. Dzieci, których dotyczy orzeczenie ⁽¹⁾
 - 8.1. Nazwisko, imiona i data urodzenia
 - 8.2. Nazwisko, imiona i data urodzenia
 - 8.3. Nazwisko, imiona i data urodzenia
 - 8.4. Nazwisko, imiona i data urodzenia
9. W orzeczeniu zarządzono powrót dziecka.
10. Czy orzeczenie jest wykonalne w państwie członkowskim pochodzenia?
 - 10.1. Tak
 - 10.2. Nie
11. Dzieci miały możliwość bycia wysłuchanymi, o ile nie uznano tego za niewłaściwe ze względu na ich wiek lub stopień dojrzałości
12. Strony miały możliwość być wysłuchane
13. W orzeczeniu zarządzono powrót dziecka, a sąd uwzględnił w swoim orzeczeniu podstawy i środki dowodowe, na których opiera się orzeczenie wydane zgodnie z art. 13 Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę
14. W stosownych przypadkach, szczegółowe informacje dotyczące środków, które zostały podjęte przez sądy lub organy w celu zapewnienia ochrony dziecka po jego powrocie do państwa członkowskiego swojego zwykłego pobytu
15. Nazwiska stron, którym przyznano pomoc prawną

Sporządzono w dnia

Podpis i/lub pieczęć służbowa

⁽¹⁾ Jeżeli objętych orzeczeniem jest więcej niż czworo dzieci, należy użyć drugiego formularza.

ZAŁĄCZNIK V

TABELA PORÓWNAWCZA Z ROZPORZĄDZENIEM (WE) NR 1347/2000

Artykuły uchylone	Odpowiednie artykuły w nowym tekście	Artykuły uchylone	Odpowiednie artykuły w nowym tekście
1	1, 2	27	34
2	3	28	35
3	12	29	36
4		30	50
5	4	31	51
6	5	32	37
7	6	33	39
8	7	34	38
9	17	35	52
10	18	36	59
11	16, 19	37	60, 61
12	20	38	62
13	2, 49, 46	39	
14	21	40	63
15	22, 23	41	66
16		42	64
17	24	43	65
18	25	44	68, 69
19	26	45	70
20	27	46	72
21	28	Załącznik I	68
22	21, 29	Załącznik II	68
23	30	Załącznik III	68
24	31	Załącznik IV	Załącznik I
25	32	Załącznik V	Załącznik II
26	33		

ZAŁĄCZNIK VI

Oświadczenia Szwecji i Finlandii złożone zgodnie z art. 59 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000

Oświadczenie Szwecji:

Zgodnie z art. 59 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, Szwecja oświadcza, że Konwencja z dnia 6 lutego 1931 r. między Danią, Finlandią, Islandią, Norwegią i Szwecją zawierająca postanowienia z zakresu prawa międzynarodowego prywatnego dotyczące małżeństwa, adopcji i opieki wraz z Protokołem końcowym ma w pełni zastosowanie w stosunkach między Szwecją a Finlandią w miejsce przepisów niniejszego rozporządzenia.

Oświadczenie Finlandii:

Zgodnie z art. 59 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, Finlandia oświadcza, że Konwencja z dnia 6 lutego 1931 r. między Danią, Finlandią, Islandią, Norwegią i Szwecją zawierająca postanowienia z zakresu prawa międzynarodowego prywatnego dotyczące małżeństwa, adopcji i opieki wraz z Protokołem końcowym ma w pełni zastosowanie w stosunkach między Finlandią a Szwecją w miejsce przepisów niniejszego rozporządzenia.

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338 z 23.12.2003) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 19, tom 6, s. 243) 32

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL